

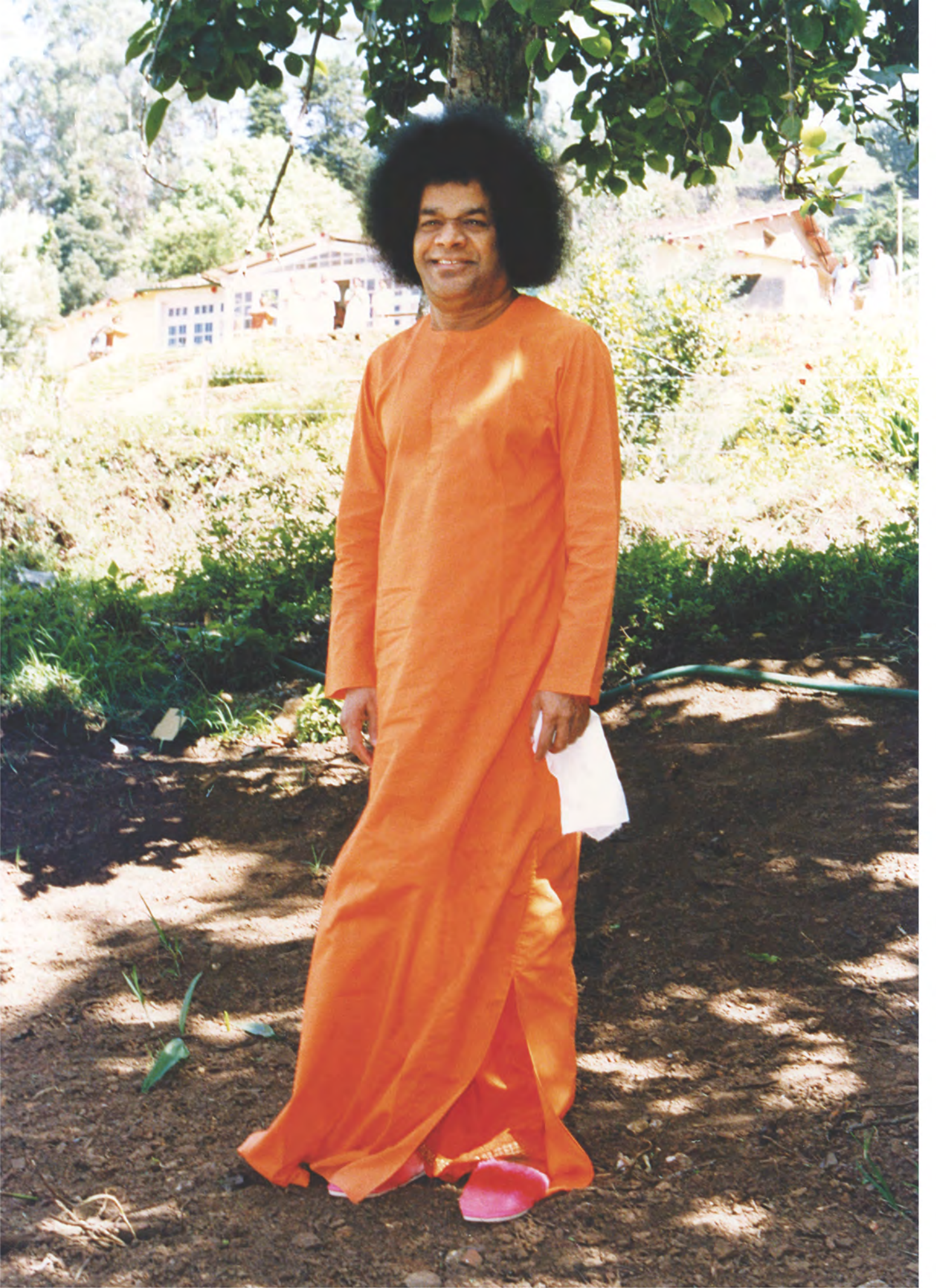

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2014

ముఖచిత్ర కథనం
చిత్రావతీ నది
2వ పేజీలో

“సాయిమాత ఒక్కసారి నవ్విన చాలు - సురలు విరులవాన కురిసినట్లు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 57
సంచిక 10

అక్టోబరు 2014

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	3
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
3. ఆత్మజ్ఞానమే రాజ మార్గము	అవతారవాణి	9
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (12వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
5. ఆర్థాలు - అంతరార్థాలు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	17
6. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (చతుర్థ భాగం)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	21
7. జ్ఞాపకాల పందిరి (35వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	25
8. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (40వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	29
9. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	33
10. విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	37
11. మనసు స్వాధీనం	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

ముఖచిత్ర కథనం

చిత్రావతి

చిత్రావతి నదీ మూలం బెంగళూరు సమీపంలోని నందిదుర్గం అనే పురాతనమైన పర్వత దుర్గానికి ఉత్తరంగా ఉన్న హరిహరేశ్వర పర్వతాల్లో ఉంది. కర్ణాటకలోని చిక్బళ్ళాపూర్ జిల్లా బాగేపల్లి మండలంగుండా అనంత పురం జిల్లా హిందూపూర్ మండలంలో కొడికొండ గ్రామంవద్ద మన రాష్ట్రంలో ప్రవేశిస్తుంది. అక్కడినుండి పెనుగొండ తాలూకా ఎగువ భూములమీదుగా ప్రవహిస్తూ పుట్టపర్తివైపు సాగుతుంది.

భగవాన్ బాబావారి దివ్యలీలా విహారంతో పునీతమైన పవిత్ర నది చిత్రావతి. భగవాన్ పాత మందిరంలో ఉండే రోజుల్లో ఇంచుమించు ప్రతి రోజూ సాయంత్రం నాలుగు గంటలకి భక్తులను వెంటపెట్టుకుని చిత్రావతి గట్టున ఇసుక తిప్పలకి తీసుకు వెళ్ళి ఆధ్యాత్మిక గోష్టి జరిపేవారు. ఇసుకను చిన్న కుప్పగా ప్రోగుచేసి, సందర్భానుసారంగా దానిలోంచి వివిధ దేవతా విగ్రహాలను సృష్టించి భక్తులకు ప్రసాదించేవారు. వైకుంఠవికాదశినాడు అమృతం సృష్టించి భక్తుల నోట్లో స్వయంగా వేసేవారు. ‘మీలో ఉన్న అనృతం తొలగించటానికే అమృతం ఇస్తున్నాను’ అనేవారు.

ఇంతేగాక, భక్తులచేత భజన చేయించి, చివరికి ఇసుకనుండి ఘుమఘుమలాడుతూ నెయ్యి కారుతున్న మైసూరుపాకలో, జిలేబీలో, లడ్డూలో లేక వడలో తీసి ఒక పళ్ళెంలో పెట్టి ప్రసాదంగా అందరికీ పంచేవారు. వాళ్ళ ఎదురుగుండా ఇసుకలోంచి సృష్టించిన ఆ పదార్థములకు ఒక్క ఇసుక రేణువుకూడా అంటేది కాదు.

ఒక పర్యాయం ప్రఖ్యాత సైంటిస్టు డా॥ సూరి భగవంతుల చేతిలో భగవాన్ గుప్పెడు ఇసుక పోయగా అది భగవద్గీత పుస్తకంగా మారిపోయింది. మరో సందర్భంలో ఒక భక్తురాలు చిన్నతనంలోనే (స్వామి అవతరణకు 30 ఏళ్ళకు పూర్వం) గతించిన తన భర్త ఘోటో ఒకటి కావాలని కోరగా స్వామి ఇసుకనుండి తీసి ఇచ్చారు.

చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెలపై భక్తబృంద పరివేష్టితులైన భగవాన్

“ప్రశాంతి నిలయం ప్రవేశ మహోత్సవం తరువాత ఒకరోజున స్వామి, ‘వంటలు చేయకండి. చిత్రావతిలో వంటలు చేసుకు తిందాం’ అన్నారు. ‘మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకీ ఆనందం’ అన్నట్టు సాయంత్రం భజన అయిన తరువాత చిత్రావతికి పరిగెత్తేం. బండిలో వంట సామానులు వెళ్ళేయి. ఆట పాటలతో ఉయ్యాలలూగుతూ ఆనందంగా రాత్రి 11 గంటలకి అలసిపోయి కూర్చుని ‘స్వామీ, ఆకలి దంచేస్తున్నది, భోజనాలు’ అన్నాం. అంతే! స్వామి బండిలోంచి పాత్రలన్నీ దింపించి సైజువారీగా లైనుగా పెట్టి మూతలు పెట్టండి అన్నారు. స్వామి ఒక చిన్న కర్ర తీసుకుని ఆ మూతలమీద ‘ఇది అన్నం, ఇది సాంబారు, ఇది పాయసం, ఇది పచ్చడి, ఇది పెరుగు’ అని కొడుతూ ఉండగా, కట్టెలు లేవు, పొయ్యిలు లేవు, పప్పు, ఉప్పు, బియ్యం లేవు, ఆ గిన్నెలలోంచి స్వామి చెప్పిన పదార్థాలన్నీ ఘుమఘుమ ఆవిర్లు, సువాసనలతో తయారయ్యాయి” అంటూ ఆనాడు ఆ విందులో పాల్గొనే అదృష్టానికి నోచుకున్న అనేకమందిలో ఒకరైన విజయకుమారిగారు (కుమారమ్మ) తమ జ్ఞాపకాల్లో (“అన్యథా శరణం నాస్తి” పుస్తకంలో) వివరించేరు.

ఆరోజుల్లో తరచుగా, “మీరు అదృష్టవంతులు. స్వామితో ఆడుతూ పాడుతూ ఇంత సన్నిహితంగా ఉంటున్నారు. ముందు ముందు పుట్టపర్తికి భక్తులు మన దేశంనుంచే కాదు, విదేశాలనుండి కూడా లక్షల్లో వస్తారు. ఆ జనంలో మీరు నన్ను దర్శించుకోవటం కూడా కష్టమవుతుంది” అనేవారు స్వామి. ఆ మాటలు అక్షరాలా నిజం కావటం చూశాము కదా! P

❖ తొలి పలుకు ❖

చిన్ని కృష్ణుని నోట్లో ఆనాడు పథాలుగు భువన భాండములను గాంచిన యశోద, 'కలయో వైష్ణవ మాయయో...' అని సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనైనట్లుగా, హంపీ విరూపాక్షాలయం గర్భగుడిలో విరూపాక్షుని స్థానంలో తన తమ్ముడైన 'సత్యం'ను చూసి శేషమరాజు గారు తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయారు. 1940 అక్టోబరులో బళ్ళారి మున్సిపల్ చైర్మన్ రామరాజుగారి కోరికను మన్నించి చేసిన ఈ హంపీ యాత్రతో భగవాన్ తమ అవతార ప్రకటనకు రంగం సిద్ధం చేసుకున్నారు. ఈ ప్రాపంచిక సంబంధమైన వస్తువులతో, వ్యక్తులతో తాను బంధన తొలగించుకుంటున్నానని చెప్పటానికి ప్రతీకాత్మకంగా, మున్సిపల్ చైర్మన్ తనకు బహూకరించిన కాలరు పిన్నును హంపీనుండి తిరిగి వచ్చిన మరునాడే స్కూలుకు వెళుతూ 'పోగొట్టుకున్నారు'.

“అక్టోబరు ఆదివారము ఇరువది తేదీ
హంపినుండి వచ్చి స్కూలు కరుగుచు బాబా
కాలరు పిన్నొకటి జారి కనబడలేదు
మార్పు కలిగెను నాడు
ప్రాపంచిక సంబంధము పిన్నై తొలగెన్
క్షేత్రదర్శనము కూడా చెల్లెను హంపిన్
మాయ తొలగెనని బాబా గృహమును వీడెన్”

ఆనాటి తమ అవతార ప్రకటన ఘట్టాన్ని వర్ణిస్తూ భగవాన్ పాడిన ఈ పాటలో క్షేత్ర దర్శనము తరువాత కలిగిన 'మార్పు' గురించిన ప్రస్తావన ఉన్నది. ఈవిధంగానే త్రేతాయుగంలో కూడా క్షేత్ర దర్శనము తరువాత బాలరామునిలో 'మార్పు' కనిపించింది; దైవత్వము ప్రకటితమవుతున్న చిహ్నములు గోచరించాయి. ఆ వివరాలు రామకథా రసవాహిని (8వ భాగం) రసవత్తరంగా వర్ణిస్తుంది.

“రామా! నీ అనుగ్రహముంటే చాలు, నవ గ్రహములు నా హస్తగతమవుతాయి” అన్నారు త్యాగరాజు. లోకుల మెప్పుకోసం కాదు, లోకేశుని మెప్పుకోసం పాటుపడండి

అని ఉద్బోధించారు, భగవాన్. లోకేశుని మెప్పు పొందటానికి మనకు కావలసినవి చిత్తశుద్ధి, అనన్య భక్తి. చిత్తశుద్ధికి మార్గమేమిటి? అనన్య భక్తికి అర్థమేమిటి? యాంత్రికంగా శ్లోకాలు వల్లిస్తే లాభం లేదు, శోకాన్ని నివారణ గావించుకొనుటకు 'అత్యజ్ఞానమే రాజమార్గం' అని స్పష్టం చేస్తున్నారు భగవాన్.

భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాల్లో పలుమార్లు, “ఈ ప్రపంచంలో అందరికన్నా భాగ్యవంతుడెవరు?” అని ప్రశ్నిస్తూ తృప్తి గలవాడే అందరినీ మించిన భాగ్యవంతుడు, మితిలేని ఆశలు గలవాడే అందరికంటే బీదవాడు అన్నారు. తృప్తి కలిగినవారు అనారోగ్యపు ఆలోచనలకు, అసూయ, స్వార్థము వంటి దుర్గుణాలకు దూరంగా ఉండగలరు. తృప్తిని సాధించాలంటే నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం అవసరం. దీనికి ఆహార నియంత్రణ కూడా తోడైనప్పుడు ఆరోగ్య భాగ్యాన్ని స్వంతం చేసుకోగలము అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి” (12వ భాగం).

“గరిక పోవలు రావె గణనాథు పూజకు
ఇంతకంటెను హీనులైరి జనులు
కాపుకాపుమటంచు కాకి వేడగ లేదె
ఇంతకంటె నికృష్టులైరి జనులు
అంబఅంబాయని అరవదె లేలేగ
ఇంతకంటెను పల్కునైరి జనులు
రామరామాయంచు కామించదె చిలుక
ఇంతకంటెను తక్కువైరి జనులు...”

చూసే కనులుండాలి, వినే చెవులుండాలి, అర్థం చేసుకునే మనసుండాలేగాని మనం సృష్టిలోని ప్రతి ప్రాణినుండి ఒక పాఠం నేర్చుకోవచ్చు అని స్పష్టం చేస్తోంది భగవాన్ చెప్పిన పై పద్యసూక్తి. ప్రాణులేకాదు; ప్రకృతిలోని గిరులు, తరులు, విరులు సహితం మనకు అమూల్యమైన జీవిత పాఠాలను నేర్పుతున్నాయి అంటూ 'ప్రాణి సుజ్ఞానమార్థింప ప్రకృతి ఒకటే పాఠశాల' అని సెలవిచ్చారు, సద్గురువైన

శ్రీ సాయిదేవుడు. వారి దివ్య సందేశాల వెలుగులో జీవిత పరమార్థాన్ని తెలియజెప్పే రచన, “అర్థాలు - అంతర్థాలు”

“మాకురు ధన జన యౌవన గర్వం హరతి నిమేషాత్ కాలస్సర్వం...” అన్నారు శంకరులవారు. ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసిన తక్షణమే అంధకారం అలముకొన్నట్లుగా మానవ జీవితంలో యౌవనం తరువాత ముసలితనమనే మసక చీకటి ముసురుకొంటుంది. ఇంద్రియ పటుత్వంతో కూడిన యుక్త వయస్సులోనే యుక్తాయుక్త వివేచనతో హృదయంలో ఆధ్యాత్మిక జ్యోతి వెలిగించుకుంటే వృద్ధాప్యంలో అది వెలుగుదారి చూపుతుంది అన్న సందేశం “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (చతుర్థ భాగం)లో అంతర్లీనంగా గోచరిస్తుంది.

అమ్మ కోప్పడినా లాలిస్తుంది, మందలించినా బుజ్జగిస్తుంది. స్వామి ప్రేమ వేయి తల్లుల ప్రేమ. ఒక్క తల్లి ప్రేమే అర్థం చేసుకోలేనివారు వెయ్యి తల్లుల ప్రేమను ఏరితిగా అర్థం చేసుకోగలరు! అనారోగ్యానికి గురి అయిన పిల్లవానికి తల్లి చేదుమందు త్రాగించి, రోగం తగ్గేంతవరకు పథ్యం పెడుతుంది కదా! అటువంటిదే సాయిమాత తమ బిడ్డలపై ప్రదర్శించే కోపం కూడా! స్వామి మందలింపు,

కోపం మనల్ని సంస్కరించడానికి తెచ్చిపెట్టుకున్నవే! తనకు కలిగిన అటువంటి అనుభవాలను జ్ఞాపకాల పందిరిలో అల్లుకున్న ముళ్ళతీగలుగా వర్ణిస్తూ అనిల్ కుమార్ గారు ఆ శిక్షలు కూడా రక్షలేననీ, ఆ బాధలు కూడా బోధలేననీ, పెట్టినా తిట్టినా స్వామిది వేయి తల్లుల ప్రేమ అనీ సృష్టం చేస్తున్నారు.

పూజారి శేషగిరిరావుగారు పరలోకయాత్రకు సిద్ధంగా ఉన్న సమయంలో భగవాన్ ఆయన వద్దకు వెళ్ళి, “నాదగ్గర టికెట్ తీసుకోకుండా ప్రయాణం కట్టటానికి నీకెంత ధైర్యం! ఈరోజు మధ్యాహ్నం నుంచి యథాప్రకారం మందిరానికి వచ్చి హారతి ఇవ్వు” అని ఆదేశించారు. అంతే, ఆయన మృత్యుముఖంనుండి బయటపడి, స్వామి తనకప్పగించిన విధులను మరికొంతకాలం ఆనందంగా నిర్వర్తించారు. ఐతే, అమెరికన్ భక్తుడు వాల్టర్ కోవన్ పరలోకానికి వెళుతూ స్వామిదగ్గర ‘టికెట్’ తీసుకోనట్లున్నాడు. స్వామి ఆ ప్రయాణాన్ని కేన్సిల్ చేసి వెంట ఉండి ఆయనను వెనక్కి తీసుకు వచ్చారు. అంతేకాదు. టికెట్ లేని ప్రయాణం నేరం అని ఒక రైల్వే ఉద్యోగికి ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి తెలియజెప్పిన వైనం అద్భుతం.

- స॥

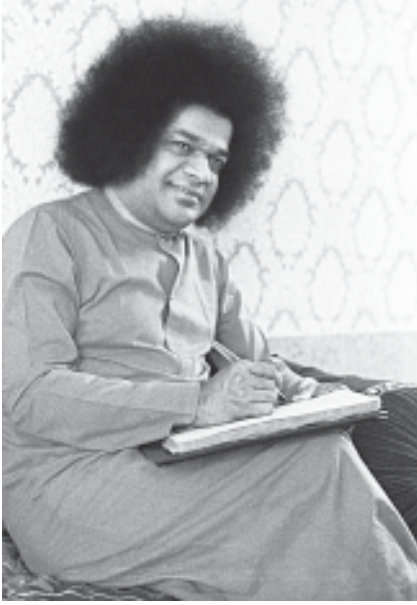
నవంబరులో ప్రశాంతి నిలయంలో

జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు

2014 నవంబరు 8	సాయంత్రం 6 గం॥ల నుండి నవంబరు 9 సాయంత్రం 6 గం॥ల వరకు
ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన	
2014 నవంబరు 18	రథోత్సవం
2014 నవంబరు 19	మహిళా దినోత్సవం
2014 నవంబరు 22	సాయి విశ్వవిద్యాలయ 33 వ స్వాతంత్ర్యోత్సవం
2014 నవంబరు 23	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకథార్థోనో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 8వ భాగం)

యాత్రనుండి తిరిగి వచ్చిన రాజ కొమరులు ముందువలె కాక అత్యంత ఆశ్చర్యకరమైన ప్రవర్తనలతో మెలగుచుండుట తల్లులు గమనించిరి. దినములు గడచిన కొలది అలవాటుచే ఏర్పడిన ఈ పద్ధతులు మార్పవచ్చునని తలంచి దిన దినము కనిపెట్టుకొని యుండిరి. కానీ, ఎట్టి మార్పునూ కనిపించలేదు. రాముడు పూర్వమువలె ఎక్కువ వెలుపలకు వచ్చేడివాడు కాదు. సకాలమునకు స్నానాదులు చేసేడి వాడు కాదు. రాజదుస్తులను మహా విసుగుగా చూచేడివాడు. మృష్టాన్నములు తినక బంగారు పీటపై కూర్చొనక, ఏదో పరధ్యానముగ నుండునటుల కనిపించుచుండెను. అన్న అట్లుండుటచే మిగిలిన తమ్ములు ముగ్గురును అన్నతోనే ఉండేడివారు. నలుగురూ ఒకే గదిలో చేరి తలుపులు వేసుకొనెడివారు. వేళ వేళకు అమ్మలు తలుపులు తట్టి వారలకు ఆహారములు పెట్టేడివారు. తల్లులు ఎంత

బ్రతిమాలినను, కారణము చెప్పేడివారు కారు. రాములు మాత్రము, “ఇది నాకు సహజము. దీనికి కారణమేమున్నది!” అని మాత్రము అనేడివాడు.

ఈవిధముగ పెరిగిపోవుచున్న వీరి మార్పులు మరుగు పెట్టుట మంచిది కాదని అమ్మలు తలంచి, దశరథునితో తెలిపిరి. దశరథుడు పిల్లలను తన గదికి రమ్మని కబురంపెను. దీనికి పూర్వము కబురంపగనే పరుగిడి వచ్చుచున్న బాలురు ఈనాడు ఎంత కాలమైననూ రాకుండుటచూచి, ఆశ్చర్యముతో ఆలోచనతో తానే పిల్లల చెంతకు వచ్చుటకు సిద్ధపడుచుండ ఇంతలో సేవకుడు వచ్చి చిన్న ప్రభువులు దయచేయుచున్నారని తెలిపెను. దశరథుడు పట్టలేని ఆనందముతో పిల్లలను నలుగురిని పొట్టకు కరిపించుకొని వారలను ఇరుప్రక్కలా కూర్చొనబెట్టుకొని ఎన్నియో వింతలు విశేషములు అడుగ మొదలుపెట్టెను.

పూర్వము ఒకటికి పది చెప్పుచున్న పిల్లలు పది అడిగిన ఒకటైననూ చెప్పుటకు ప్రయత్నించకుండుట చూచి, రాముని తొడపై కూర్చుండ పెట్టుకొని, “నాయనా! నీకేమి కావలెను? ఎందుల కీవిధముగ పలుకక మౌనము వహించితివి? నీ కంటెను నాకు వేరు లోకమున ఏమున్నది? నీ ఇష్టమేదియో తెలుపుము. తప్పక గావింతును. నీవు పూర్వమువలె తమ్ములతో కలసిమెలసి సరదాగా సంచరించకుండుట తమ్ములకు కూడనూ బాధగా ఉండును. కారణము తెలుపుము” అని గడ్డము పట్టి ఎంత బ్రతిమిలాడినను, నాకేవాంఛ లేదనియు, నేను

అనందముగనే యున్నాననియు మాత్రము తెలిపెడివాడు. కానీ, మరే జవాబునూ చెప్పెడివాడు కాదు. ఈ వింత చర్యలు చూచి దశరథుడు తలంచని చింత తలను చేరెను. విచారమున కంటిధారలు కార్చెను. కానీ పిల్లలలో మార్పు ఏమాత్రమూ కనిపించలేదు. ఏవో కొన్ని మంచి మాటలాడి, రాజకొమరులు ఉండవలసిన విధానమును బోధించి, పిల్లలను వారి

వసతులకు పంపెను. సుమంతుని పిలిపించి పిల్లలలోని మార్పును విశదముగా తెలిపి, “యాత్రలో పిల్లల ఇష్టములకు విరుద్ధము లేమైననూ జరిగెనా? లేక, ఇంకనూ యాత్రలు చేయుటలో వారి ఉత్సాహమునకు భంగము కలిగించి తిరిగి వచ్చితిరా? ఏమి జరిగినదో వివరములు తెలుపుమ”ని దశరథుడు అడుగు ప్రశ్నలకు సుమంతుడు ఆశ్చర్యమును, భయమును చెందుచూ, “ప్రభూ! యాత్రలో పిల్లలకు ఎట్టి ఇక్కట్లు కానీ, వారల ఆశయములకు విరుద్ధములు కానీ జరుగలేదు. పిల్లల ఇష్టముల ననుసరించి దానధర్మములు కానీ, యాత్రికులకు తగిన వసతులు కానీ వారు కోరినటుల మరుక్షణమునందే గావించుచుండెడివాడను. అట్టి క్రియలలో ఎట్టి అసంతృప్తియూ వారలకు కలిగినటుల వారు తెలుపలేదు. నేను కూడనూ తలంచలేదు” అని పరిపరి విధముల విచారముతో తెలుపుకొను సుమంతుని చూచి దశరథుడు, “సుమంతా! నీవు మహాగుణశాలివి. నీవెప్పుడును రాజకార్యములందు అశ్రద్ధకాని, పొరపాటుకానీ పడవనునది నాకు బాగుగా తెలియును. కానీ ఎందులకో యాత్రనుండి వచ్చిన తరువాత పిల్లలు చెప్పలేనంతటి మార్పుతో ఉన్నారు. ఆహార

విహారములు అసలే మానిరి. ఎన్నివిధముల బ్రతిమిలాడిననూ కారణము తెలుపక, రాముడు సరిగా మాటాడక, వైరాగ్యమును పూనియుండుటచూడ ఆశ్చర్యముగ నున్నది! రాణులు కూడనూ ముందునకు ఏమి జరుగునో అను భయముతో లోలోన క్రుంగి పోవుచున్నారు!” అని దశరథుడు తెలుపగనే, “తమరు సెలవిచ్చిన, నేనొకపరి పిల్లలతో కలిసి విషయము తెలుసుకొందున”ని

సుమంతుడు కోరగనే దశరథుడు, “తప్పక వెళ్లుము! కారణము తెలిసికొనిన, దానికి తగిన కార్యములు సులభముగా గావించవచ్చును” అని ఆలస్యము చేయక వెళ్లుమనెను.

సుమంతుడు ఆతురతతో, ఆవేదనతో పిల్లల వసతికి వెళ్లి చూడగ, తలుపులు మూయబడి యుండెను. ముందు మాత్రము పరిచారకుడు నిలుచుకొని యుండెను. మంత్రి తలుపు తట్టగనే, లక్ష్మణుడు తలుపు తీసెను. సుమంతుడు లోనికి వెళ్లి తలుపు వేసుకొని పిల్లలతో అనేకరీతుల సంభాషణలు జరిపెను. ఏమి చేసిననూ కారణము అంతుచిక్కలేదు. కడకు పిల్లలు యాత్రలో తనతో నెరపిన చనువునకును, ఉల్లాసమునకును ఇప్పుడు గదిలో తనతో సలుపు సంభాషణలకూ చెప్పరానంతటి మార్పును గమనించి, కంటిధారలుకార్చి, రాముని ఎంతో బ్రతిమిలాడెను.

రాముడు చిరునవ్వులు నవ్వుచూ, “సుమంతా! సహజమునకు కారణములేమున్నవి! నాకెట్టి కొరతయునూ లేదు, ఎట్టి కోరికలునూ లేవు. నీవు విచారించకు” అని సమాధానము మాత్రము చెప్పెను. చేయునదిలేక, సుమంతుడు దశరథుని చెంతకువచ్చి, రేపటిదినము గురువులవారిని పిలిపించి ఆలోచనలు

జరుపుట మంచిద”ని మాత్రము తెలిపి, సెలవు తీసికొని తన కార్యములపై తాను వెళ్లెను.

దశరథుడు లోకమునే మరచి విచారమున మునిగి, పరిపరి విధముల ఆలోచనలు సలిపెను. కడకు ఇది వయసు మారునట్టి సమయము కనుక మదిలోని మార్పును చెప్పుకొనుటకు తెలియక, పిల్లలు ఈరీతిగా ఉన్నంతలో పడియుందురు కాబోలు. బాల్యవస్త్ర మారి యౌవనావస్థ ప్రవేశించు సమయము, బహుశః ఇదే కారణమైయుండునని స్థిరం చేసికొని తానునుకొన్నటుల రాణులకుకూడను తెలిపి, కొంత శాంతిని పొందెను.

తెల్లవారెను. వసిష్ఠులవారు వత్తురను వార్తతో రాజు, రాణులు సర్వ సిద్ధమయి, పూజామందిరమున వేదియుండిరి. ఇంతలో గురువుగారు రానేవచ్చిరి. అందరూ గురువునకు నమస్కరించి, పిల్లలలోని మార్పుకు కారణములడుగ మొదలిడిరి. కంటిధారలు కార్చిరి. రాజు రాణుల విచారములు గమనించి, గురువులు యోగదృష్టిని మరల్చి విషయమేమని పరిశీలించెను. సత్యమును గుర్తించెను. మరు క్షణమునందే వసిష్ఠులవారు రాజు రాణులవైపు చూచుచూ, “పిల్లలలో ఎట్టి దోషమును లేదు. వారు సామాన్యులు కారు. వారలకు లోకవాంఛలు ఏమాత్రమును లేవు. శుద్ధ మనస్సులైయున్నవారు. మీరు విచారించకుడు. పిల్లలను పిలిపించుడు. ఇక మీరు మీ మీ వసతులకు వెళ్లుడు” అని ఆజ్ఞాపించెను.

ఆ మాటలతో రాజు రాణులు సంతసించి, పిల్లలకై కబురంపిరి. రాణులు వారివారి వసతులకు వెళ్లిరి. గురువు పిలుచుచున్నారన్న వార్త విన్న లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు సర్వసిద్ధమయిరి. కానీ రాముడు ఎట్టి ఆతురతయూ లేక తన ధోరణిలో తానుండుట గమనించి లక్ష్మణుడు అన్న పాదము పట్టి ప్రార్థించి, త్వరగా వెళ్లుట మంచిది. లేకున్న గురువాజ్ఞ మితిమీరితి మన్న విషయము తల్లిదండ్రులను అమితముగా బాధించును అని, అనేక రకముల బ్రతిమిలాడి,

అన్నతో లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు బయలుదేరి పూజా మందిరమును చేరిరి.

గురువునకు నమస్కరించి వినయముతో, ఎదురుగా నిలుచుకొనియున్న పిల్లలను చూచి, వసిష్ఠులవారు వాత్సల్య వచనములతో దగ్గరకు వచ్చి కూర్చుండమని సెలవిచ్చెను. అందరూ దగ్గరకు వచ్చి కూర్చొన, రాములను మరింత దగ్గరకు రమ్మనమని, శిరస్సున హస్తముంచి తలనిమురుచు వీపు తట్టుచు, “రామా! ఎందులకు నీవిట్లు నిశ్చేష్టుడవై మౌనమును వహించితివి? నీ చర్యలను అర్థము చేసుకొనలేక, అమ్మలు నాన్న అనేకవిధముల బాధపడుచున్నారు. వారల ఆనందమునుకూడనూ కొంత యోచించ వలెను కదా! ‘మాతృదేవో భవ! పితృదేవో భవ!’ అను మహావాక్యముల అర్థమునుకూడనూ ఆచరణలో నిరూపించవలెను కదా!” అని కొన్ని నీతుల బోధింప మొదలుపెట్టిన వసిష్ఠులవారి ముఖమును చూచి, రాముడు చిరునవ్వుతో, “స్వామీ! తల్లి యెవరు? కొడుకెవరు? అసలు దేహమన నేమి? జీవుడన్ననేమి? ఈ ప్రకృతి సత్యమా? పరమాత్మ సత్యమా? ప్రకృతి యొక్క ప్రతిబింబమే ఈ కాయము కదా! కాయము నందలి పంచభూతములే లోకమంతటనూ ఉన్నవి కదా! పంచభూత సమ్మిళితమే ఈ ప్రకృతి. భూతములు మార్పు చెందునవికదా! అట్టివాటిని సత్యమని తలంచి, భ్రమించి, వరించి, సత్యనిత్యమైన ఆత్మను స్మరించకుండుటచే జీవులకు వచ్చు ఫలమేమి?” అని అనేకరీతుల తత్వజ్ఞాన ప్రశ్నలు వేయ మొదలుపెట్టిన రాముని చూడగనే, అతని ముఖమునుండి కాంతి కిరణములు దేదీప్యమానముగా ప్రకాశించుచుండుట గురువుగారు గుర్తించిరి. దైవత్వము బైటపడుటకై కలుగు చిహ్నములే ఈ వన్నెలు అని గమనించి, రాముడు అడిగిన ప్రశ్నకు అతనినే జవాబు చెప్పుమని వసిష్ఠులవారు తెలుపగనే, రాముడు చెప్పు జవాబులు సాక్షాత్ దైవవాణులేకానీ, వేరుకాదని పూర్తిగా

విశ్వసించి వసిష్ఠులవారు మదిలో నమస్కరించి, “నాయనా! తిరిగి సాయం సమయమున నేను నిన్ను చూతున”ని అందరి శిరస్సులను ముద్దాడి ఆశీర్వదించి, దశరథునితో కలువక నేరుగా ఆశ్రమమునకు వెళ్లిపోయెను.

తదుపరి దశరథుడు పిల్లలను చూడగా, వారలలో బ్రహ్మతేజస్సు మూర్తీభవించినట్లు ప్రకాశించుచుండెను. విషయము తెలిసికొనుటకు సాయంత్రం వసిష్ఠుల రాకకై కాచియుండిరి. గురువులు పూజాగృహమును ప్రవేశింపగనే తల్లులు, పిల్లలు, దశరథ సమేతులై వచ్చి గురువునకు నమస్కరించి అందరూ వారివారి ఆసనములపై చేతులు జోడించుకొని కూర్చొనిరి.

అంత ఉన్నట్లుండి, “జీవుడన్న, దేవుడన్న, ప్రకృతి అన్న, ఈ మూడింటికీ గల సంబంధమేమి? ఈ మూడునూ ఒకటియేనా? లేక వేరు వేరా? ఇవి మూడు రూపముల ధరించుటకు కారణమేమి? జీవేశ్వర ప్రకృతిలోని ఏకత్వము ఏది? ఏకత్వమును వదలి భిన్నత్వమును నిత్యసత్యముగ తలంచిన ఫలించు సఫలమేమి?” అని రాముడు వేయుచున్న ప్రశ్నలను తల్లిదండ్రులు విని ఆశ్చర్యముతో రాముని చూచిరి. జ్ఞానమే దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన మూర్తులవలె తేజస్సుతో స్పష్టమైన వజ్రములవంటి పదములతో ప్రవహించుచున్న ఆ ప్రశ్నోత్తరవాహినిలో లీనమైరి.

కుమారుడను భావమే వారలకు కొంతకాలము మరుగాయెను. ఈరీతిగా అచ్చపు జ్ఞానమునే, అద్వైతమునే పలుకుచూ, రాత్రి జాములు మారిననూ వాదన మానలేదు. కడకు గురువుగారు రామచంద్రుని పలుకులు లోకమునకు శాంతి నొసగు అమృతపు చినుకులని ఆనందించి దశరథ సమేతులైన రాణులను ఆశీర్వదించి వసతికి వెళ్లిరి.

ఈరీతిగ, రామునికి వసిష్ఠులవారికి జరిగిన సంభాషణయే నేడు లోకమున ‘యోగవాసిష్ఠమ’ను పేర సార్థకమగుచున్నది. దీనినే ‘రామగీత’ అని కూడనూ పిలుతురు.

ఇటుల వేదాంతమున మునిగి సర్వమునూ త్యజించి తనలో తాను వదరుచు చేతులు త్రిప్పుచూ, ఉన్నత్తునివలె అపుడపుడు నవ్వుచూ ఉన్న చర్యలను చూచి దశరథుడు, అతనితో మిగిలిన పిల్లలు కూడనూ ఏమగుదురో అని వారలను వేరు పెట్టచూచిన, వారలు అంగీకరించక నిరంతరం రామునితోనే కూడి యుండిరి. రాజు రాణులు దినదినమునకు విచారంతో క్రుంగి తాము తలంచినవన్నియూ స్వప్నదృశ్యము లగునేమో అని, మంచి మార్పు ఎప్పుడు వచ్చునో అని నిమిషములు లెక్కించుచు కాలము గడుపుచుండిరి. రాములుకూడనూ ఆహారం సరిగా తీసుకొనకుండుటచే దేహము కొంత బలహీనమైనటుల కనిపించెను.

(సశేషం)

భిన్నత్వంలో ఏకత్వమే సత్యం

ఇంట్లో గోడలవల్లనే ఇన్ని గదులు ఏర్పడుతున్నాయి. గోడలు కొట్టివేస్తే విశాలమైన హాలు తయారవుతుంది. మీరు దేహాభిమానమనే అడ్డుగోడలను పెంచుకోవటంచేతనే అనంతం, అమృతత్వం అయిన ఆత్మయొక్క ఏకత్వమును గ్రహించలేకున్నారు. అనేక జన్మలనుండి దేహాభిమానమనే అజ్ఞానంతో ఉంటున్నారు. కనీసం ఈ జన్మలోనైనా ‘నేను’, ‘నాది’ అనే అహంకార మమకారములను, వాటివల్ల గోచరించే భిన్నత్వమును మరచి ఏకత్వమైన ఆత్మతత్వాన్ని ఆచరణ రూపంలో గ్రహించి తరించండి.

- బాబా

అవతారవాణి:

ఆత్మజ్ఞానమే రాజమార్గం

జ్ఞానములన్నిటికంటే ఆత్మజ్ఞానమే ఉత్తమమైనది. ప్రాకృతమైన జ్ఞానములు ఎన్ని సంపాదించుకున్నప్పటికీ ఆత్మజ్ఞానమొక్కటి లేకున్న అవేవీ శాంతి సుఖములు చేకూర్చలేవు. ప్రాపంచికముగా కీర్తి ప్రతిష్ఠలను పొందవచ్చును. కానీ ఆత్మానందము లభించవలెనన్న ఒక్క ఆత్మజ్ఞానమే అవసరము. అది లేకున్న 'నహి నహి రక్షతి దుకృష్ట కరణే!'

దుఃఖ నివారణ మార్గం

ఏ జ్ఞానము అనేకత్వములోని ఏకత్వమును చూపుతుందో, మృత్యువునుండి అమృతత్వమును చేరుస్తుందో ఆ జ్ఞానమే ఆత్మజ్ఞానము. ఏకత్వమును గుర్తించిన వ్యక్తే సర్వజ్ఞుడు. ఇట్టి సర్వజ్ఞత్వమును సాధించడానికి ఆత్మజ్ఞాన మొక్కటే రాజమార్గము. 'తరతి శోక మాత్మవిద్' అన్నది ఉపనిషత్తు. శోకమును నివారణ గావించేది ఒక్క ఆత్మజ్ఞానమే. శోకమును నివారించలేని శ్లోకము లెన్ని చదివినా కాలము వ్యర్థము, జీవితము నిరర్థకము అవుతుంది. ప్రాపంచిక జ్ఞానమంతా జీవనోపాధి నిమిత్తం ఏర్పడినదే. సమస్త జ్ఞానములకు, సకల కళలకు నిధియైన దైవత్వాన్ని పొందినప్పుడు సర్వవిద్యలూ కరతలామలకమౌతాయి. సర్వశక్తిమయుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు అయిన దైవాన్ని పొందే ప్రయత్నం ఆత్మజ్ఞానానికి అతి సమీపంగా ఉంటుంది. ఆత్మజ్ఞానము చిత్తశుద్ధి కలిగినవారికి మాత్రమే లభిస్తుంది. చిత్తశుద్ధిని సాధించడానికి మార్గములు పవిత్ర కర్మలు, యజ్ఞయాగాది క్రతువులు, దానధర్మాదులు. పవిత్ర హృదయులను దర్శించటం, పవిత్ర చరిత్రలను పఠించటం ఇత్యాది కర్మలద్వారా కూడా చిత్తశుద్ధి ఏర్పడుతుంది.

యజ్ఞయాగాది క్రతువులకుగాని, పవిత్ర గ్రంథ పఠనమునకుగాని విద్య అవసరమే. అయితే, నేటి చదువులన్నీ ఏకత్వమును భిన్నము గావిస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక మార్గమున గాఢమైన విశ్వాసము అత్యవసరము. నిన్ను నీవు నమ్ము. నీ భగవంతుని నమ్ము, ఇదే ఉన్నతికి రాజమార్గము. ఈనాడు మానవునిలో విశ్వాసం గాఢమైనదిగా

కన్పించటం లేదు. తన స్వార్థ స్వప్రయోజనముల నిమిత్తము ఏర్పడిన విశ్వాసమే అధికంగా కన్పిస్తున్నదిగాని ఆత్మసంబంధమైన విశ్వాసము చాలా తక్కువ. ఈనాడు విశ్వాసమును, పవిత్రతను

కోల్పోవటంచేతనే ఎన్ని విధముల సాధనలు సాగించినా, ఎన్ని విధములైన జ్ఞానములు ఆర్జించినా కేవలం నిరుపయోగంగా రూపొందుతున్నవి.

‘యో మద్భక్తః సమే ప్రియః.’ ఎట్టి భక్తుడు భగవంతునికి ప్రియుడు? ‘నీవే తప్ప నితః పరం బెరుగ...’ అనే అనన్య భక్తి గలవాడు. ఎక్కడ పరిపూర్ణమైన ప్రేమ ఉంటుందో అక్కడ శ్రద్ధ ఉంటుంది. ఎక్కడ శ్రద్ధ ఉంటుందో అక్కడ జ్ఞాన ముంటుంది. పరాభక్తి అన్నా, అనన్య భక్తి అన్నా అన్నీ ఒకటే. ఆత్మజ్ఞానం, పరమాత్మ జ్ఞానం, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం పేర్లు వేర్వేరుకాని గమ్యం ఒకటే. ఇవన్నీ పరతత్వానికి పర్యాయ పదాలు. భక్తుడు కావలెనన్న లౌకిక విద్యలు, ఇంకే విధమైన శక్తి సామర్థ్యాలు, జాతి మత వర్ణ కుల లింగ భేదములతో ఏమాత్రము సంబంధము లేదు. భగవంతుని పొందుటకు ధన కనక వస్తు వాహనాదులు, పాండిత్య ప్రభావాదులు ఆధారం కాదు. దీనికి కావలసినది నిర్మల నిశ్చల నిస్వార్థ ప్రేమ. ఈనాడు మలిన మనస్సుతో మాధవుని చింతిస్తున్నారు. ఇలాంటి మనస్సుకు భగవంతుడు లభ్యంకాదు. మానసికంగా, వాచికంగా, కాయికంగా భగవంతుని చింతించడానికి ప్రయత్నించాలి. అహంకార ఆడంబరములకు భగవంతుడు లభించడు. చిత్తశుద్ధి నిమిత్తం ఆచరించే కర్మలు స్వార్థ, అహంకార రహితమైనవిగా ఉండాలి. దీపమును వెలిగించడానికి స్త్రీలు, పురుషులు, యువకులు, వృద్ధులు ఎవరికైనా అధికారమున్నది. అట్లే, జ్ఞానజ్యోతిని ఎవరైనా వెలిగించుకోవచ్చు. వారివారి శక్త్యనుసారము, వారి సాధనలను పురస్కరించుకొని జ్ఞానమును పొందడానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చును.

నైమిత్తిక కర్మలు

ప్రతి మానవునికి కర్మలంటూ కొన్ని ఉంటాయి. ఇందులో నైమిత్తిక కర్మ ఒకటి, కామ్య కర్మ రెండోది,

నిషిద్ధ కర్మ మూడోది, ప్రాయశ్చిత్తం నాలుగోది. ఈ నాలుగూ ప్రతి మానవుడు విధిగా తెలుసుకోవలసినవి. నిమిత్తమాత్రంగా ఏర్పడే కర్మలను నైమిత్తిక కర్మలంటారు. వ్రతములు, నోములు, శ్రాద్ధములు, గ్రహశాంతి నిమిత్తం చేసే కర్మలు - ఇవన్నీ నైమిత్తిక కర్మలే. సామాన్య మానవులు సంసార జీవితమును గడపటంలో ఆచరించేవి ఈ నైమిత్తిక కర్మలు.

కామ్య కర్మలు

ఇంక కామ్య కర్మలు. సకాలమునకు వర్షములు కురవాలి, పంటలు పండాలి. దుర్భిక్షము పోయి సుభిక్షమేర్పడాలి. లోకమంతా శాంతిగా ఉండాలి. ఇహ పరములందు మనం సుఖములనుభవించాలి. అనగా ఇహ పర సుఖముల నిమిత్తం, లోక కల్యాణ నిమిత్తం ఆచరించే కర్మలు కామ్య కర్మలన్నమాట. యుగ యుగాలనుండి, తరతరాలనుండి హైందవ జాతి సంప్రదాయములలో ప్రధానమైనది ‘సమస్త లోకా సుఖినో భవంతు’ అన్న ప్రార్థన. ఇట్టి విశాల హృదయంతోటే భారతీయ సంస్కృతి నాటినుండి నేటివరకు ఏవిధమైన లోటు లేకుండా వస్తున్నది. లోకమంటే ప్రపంచంలో ఉండే కొండలు, గుట్టలు, నదులు, పట్టణాలు కాదు. లోకమంటే మనం గడుపుతున్న జీవితమే. ‘మనోమూల మిదం జగత్.’ మనో లోకమే సర్వ లోకములకు మూలాధారము. ఈ మనోలోకమును పవిత్రంగా ఉంచుకున్నప్పుడు లోకమంతా పవిత్రంగా ఉంటుంది. మన దృష్టిని బట్టి సృష్టి, నేత్రమును బట్టి శాస్త్రము. కాబట్టి, మనలో ఉన్న భావలోకాన్ని నిర్మలంగా ఉంచుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. పవిత్రమైన మనస్సుతో ప్రార్థనలు సలిపినప్పుడు పరమాత్మ అనుగ్రహం లభించడానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఆర్తుడై ప్రార్థన చేయటమే ప్రధానము. అట్టి ప్రార్థనకు ఉపాంగములే యజ్ఞ యాగాది క్రతువులు. ఇది స్వార్థము-పరార్థము,

ఇహము-పరము రెండింటి చేరిక. లౌకిక విద్యలు ఇహమున మాత్రమే ఆనందమును చేకూర్చగలవు. బ్రహ్మవిద్య ఇహములోనేగాక పరములో కూడా ఆనందాన్ని అందిస్తుంది. కామ్యకర్మలు తనకు, తన లోకమునకు, తనవారలకు సుఖశాంతులను చేకూర్చే మార్గము. మనం నిత్యము ఆచరించే పూజలు, షోడశోపచారములు, శ్రవణం కీర్తనం విష్ణు స్మరణం పాదసేవనం వందనం అర్చనం దాస్యం స్నేహం ఆత్మనివేదనం అనే నవ విధ భక్తి మార్గములు - ఇవన్నీ కామ్యకర్మలే.

నిషిద్ధ కర్మలు

మూడవది నిషిద్ధ కర్మ. కర్మలలో మనం విడువ వలసినవి కొన్ని ఉన్నాయి. ఆహారమునుబట్టి మనః ప్రభావముంటుంది. కనుక, సాత్విక ఆహారము అత్యవసరం. సాధకులకు రజో తమోగుణ సంబంధమైన ఆహారము పూర్తిగా నిషిద్ధం. మాంసాహారము, మద్య పానము, మత్తుపదార్థాలను వదలిపెట్టాలి. ఎట్టి ఆహారమో అట్టి తలంపులు. ఎట్టి తలంపులో అట్టి మనసు. ఎట్టి మనసో అట్టి మనిషి. ఎట్టి మనిషో అట్టి ప్రవర్తన. ప్రవర్తన బట్టి మన సంస్కృతి ఆధారపడి ఉంటుంది. మానవునికి నీతి నిజాయతీలు రెండూ రెండు నేత్రాలు. ఎట్టి ప్రవర్తనతో ఉన్నానని తనను తాను పరీక్షించుకోవాలి. తన తలపులు, మాటలు, ప్రవర్తన సరిగా ఉన్నాయో లేదో చూచుకోవాలి. తన తలపులు లోకులెరుగకపోవచ్చుగాని లోకేశుడెరుగనిది లేదు. లోకుల కన్నులు కట్టగలరుగాని చిట్టా వ్రాసే చిత్రగుప్తుని కన్నులకు గంతలెట్లు కట్టగలరు! చిత్రంగా

గుప్తంగా ఉంటున్నాడు భగవంతుడు మీ చిత్తంలో. మీరు లోకం కన్నులకు గంతలు కట్టవచ్చుకాని లోకేశుని కన్నులకు గంతలు కట్టలేరు. ఏనాటికైనా కర్మఫలానుభవము తప్పినది కాదు. కర్మఫల సిద్ధాంతమును విశ్వసించకుండా ఉండటానికి వీలులేదు. కర్మఫల సిద్ధాంతమును అంగీకరించినది మన భారత దేశము.

కరణం, కారణం, కర్మ - ఈ మూడింటి సమ్మేళనమే మానవ జీవితం. కనుక పవిత్ర భావాలను అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. అందుకు సాత్వికాహారం తీసుకోవాలి. అదికూడా మితంగాను, హితంగాను ఉండాలి. సాత్వికమే కదా అని అతిగా భుజించరాదు. జీవితమంతా లోక సంబంధమైన కర్మలకు అంకితం చేయరాదు. సాత్వికాహారంతో, పవిత్ర భావాలతో తన తత్వాన్ని తాను

గుర్తించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి. మన నిత్య జీవితంలో నిషిద్ధ కర్మలను పరిత్యజించడం చాలా అవసరం. పంట వేయడానికి ముందు ముండ్ల చెట్లు, పనికిరాని మొక్కలు తీసివేసినట్లు మనం త్యజించ వలసినవి త్యజించాలి. పంట విత్తనములు తగినవి చూచి నాటాలి. అప్పుడే ఆశించిన ఫలాన్ని అందుకోగలము.

దోష పరిహార కర్మలు

నాలుగోది దోష పరిహార కర్మలు. మనం తెలిసో తెలియకనో ఎన్నో దోషములు, పాపములు చేస్తాము. వీటి పరిహారార్థం చేయవలసిన కర్మలు కొన్ని ఉంటాయి. ఇందుకు భారతీయ మహర్షులు తాము ఆచరించి ఆనందించి లోకానికి అందించిన

పసిబిడ్డను తల్లి తొట్టెలో పరుండబెడుతుంది. ఐతే, అన్నిటికీ తల్లిపైనే ఆధారపడిన ఆ బిడ్డకు తల్లే క్షణక్షణానికి అవసరాన్ని బట్టి సేవ చేస్తుంది. అట్లే, శరణాగతుడైన సాధకునికి అన్నీ భగవంతుడే చూసుకుంటాడు.

మార్గములు కొన్ని ఉన్నవి. వాళ్ళెన్నో శోధించి సాధించి అవసరమైన మార్గములను బోధించినారు. పవిత్ర క్షేత్ర సందర్శనం, పవిత్ర నదీస్నానం మొదలైన నియమ నిబంధనలను విధించారు. “దర్శనం పాపనాశనం, స్పర్శనం కర్మ విమోచనం, సంభాషణం సంకట నాశనం” మానసిక శాంతి మానసిక పవిత్రతల నిమిత్తం యాత్రలు చేయాలి. యాత్రలు చిత్తశుద్ధితో, నిశ్చల భక్తితో, ఫలాపేక్షరహితంగా చేయాలి.

కొందరి మ్రొక్కులు చిత్రవిచిత్రమైనవిగా ఉంటాయి. బిడ్డల పెండ్లి అయితే, కొడుకులు పరీక్షలలో పాసైతే తలనీలాలర్పిస్తానని, పది లక్షల లాటరీ బహుమతి వస్తే నూరు రూపాయలు హుండీలో వేస్తాననీ మ్రొక్కుతారు! మీ నూరు రూపాయల కోసం భగవంతుడు కాచుకొని కూర్చున్నాడా! భగవంతుడే పది లక్షలందిస్తున్నప్పుడు ఆయనకు మీ నూరు రూపాయలెందుకు! ఉన్నతమైన కోరికలన్నీ కోరుకొని భగవంతునికి తుచ్చమైన బొచ్చు ఇస్తాననడమేమిటి! ఇది కాదు నిజమైన ప్రార్థన. ఇది కాదు నిజమైన భక్తి. మీదగ్గర అతి విలువైనదొకటి ఉన్నది. అది మీ హృదయం. ఆ హృదయాన్నే అర్పించాలి భగవంతునికి. గంగ నీరు గంగకే అర్పించినట్లు భగవంతుడు ఇచ్చిన హృదయాన్ని తిరిగి తనకే అర్పించాలి.

“నేను చేస్తున్నాను” అనే భావమే పెద్ద చెడ్డ భావము. మీరు చేసేదేమీ లేదు. మీరు నిర్మల చిత్తులై ఉంటే చేయవలసినదంతా భగవంతుడే చేస్తాడు. పసిబిడ్డను తల్లి తొట్లలో పరుండబెడుతుంది. ఐతే, అన్నిటికీ తల్లిపైనే ఆధారపడిన ఆ బిడ్డకు తల్లే క్షణక్షణానికి అవసరాన్ని బట్టి సేవ చేస్తుంది. అట్లే, శరణాగతుడైన సాధకునికి అన్నీ భగవంతుడే చూసుకుంటాడు. అయితే అందరికీ అట్టి ఉన్నత స్థాయి లభించటం లేదు. అంతమాత్రాన తనచేతకాదని

నిరుత్సాహానికి, నిస్పృహకు గురికారాదు. మన ప్రయత్నం మనం చేయాలి. మన ప్రయత్నమును పురస్కరించుకొనే భగవంతుని అనుగ్రహం చేరుతూ ఉంటుంది.

వేదములు, శాస్త్రములు, ఇతిహాసములు మానవుణ్ణి గమ్యము చేర్చే సోపానములే. సర్వ వేదోపనిషత్తుల సారము, సర్వ వేదాంత శాస్త్రముల గమ్యము దైవము ఒక్కటే. మార్గములు వేరు అయినంతమాత్రమున భగవంతుడుకూడా వేరని భావించుకొనకుండా గమ్యాన్ని లక్ష్యమునందుంచుకొని ధన్యులు కావడానికి కృషి చేయాలి. కొందరు గులాబి పుష్పాలతో పూజిస్తే మరికొందరు తామర పుష్పాలతో అర్పించాలని ఆశించవచ్చు. ‘దర్శనమ్ములు వేరు దైవమ్ము ఒక్కడే; పూలజాతులు వేరు పూజ ఒకటే.’ అనేకత్వంలోని ఏకత్వాన్ని దర్శింపజేసేదే ఆత్మజ్ఞానం. కానీ, ఈనాడు ఏకత్వాన్ని బోధిస్తూ భిన్నత్వాన్ని అనుభవిస్తున్నాము. కొంతమంది దైవానికికూడా ద్రోహం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. కానీ దైవానికి ఎవ్వరూ ద్రోహం చేయలేరు. తనను తాను వంచన చేసుకోవడమే తప్ప దైవత్వాన్ని వంచన చేయటం ఏమాత్రం కుదరదు. మంచి చేసినా చెడ్డ చేసినా తనకు తాను చేసుకోవటమే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి సమస్త జీవుల శాంతి సంతోషాలను ఆశిస్తూ తత్సాధనకు తగిన కృషి చేయాలి.

దైవ ప్రసన్నతే లోక ప్రసన్నత

లోకశాంతి నిమిత్తమై యజ్ఞయాగాదులు జరుగుతుంటాయి. దైవమును ప్రసన్నం గావించుకొనే మార్గమే యజ్ఞయాగాది క్రతువులు. దైవమును ప్రసన్నం గావించుకుంటే జగత్తంతా ప్రసన్నంగా ఉంటుంది. దీనియందు మరొక అంతరార్థం కూడా ఉన్నది. జగత్తునకు సర్వమూ అనుగ్రహించినవాడు

భగవంతుడు. తాను అనుగ్రహించినది తనకే అర్పితం చేయటం సాధకుని కర్తవ్యం. ఆ అర్పితం చేయటం కూడా తన ఆనందం నిమిత్తం అర్పితం చేయటమేకాని తానేదో త్యాగం చేసినట్లు కాదు. తన వ్యష్టి తత్వాన్ని త్యాగం చేయాలి, సమష్టి తత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచాలి. సమాజ స్వరూపంలో ఉన్న సర్వేశ్వరుని సేవించాలి. సువిశాల జ్ఞానతత్వాన్ని చూడలేని మానవుడు, జీవిత అంతరాంతరాలలోనికి ప్రవేశించలేని మానవుడు విశ్వశాంతిని ఏరీతిగా సాధించగలడు!

విశ్వశాంతి వ్యక్తిశాంతిపై ఆధారపడి ఉంది

విశ్వశాంతి సమాజశాంతిపై, సమాజశాంతి వ్యక్తి శాంతిపై ఆధారపడి ఉంది. వ్యక్తి శాంతియుతంగా ఉన్నప్పుడు సమాజాన్ని శాంతియుతంగా తీర్చిదిద్ద వచ్చును. సమాజం శాంతి భద్రతలతో ఉన్నప్పుడు దేశం శాంతి భద్రతలతో సుక్షేమంగా ఉంటుంది. వ్యక్తి, సమాజము, విశ్వము - త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపాలు; అన్యోన్య ఆశ్రయాలు, అవిసాభావ సంబంధాలు. కనుక వ్యక్తిస్థాయిలో ఆనందాన్ని మనం మొదట అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఈ ఆనందాన్ని లోకమంతా వ్యాపింప జేయాలి. స్వార్థంతో కేవలం మీ శాంతి సంతోషాలను మాత్రమే సాధించుకోవడానికి ప్రయత్నించవద్దు. ఏకాకి జీవితంకూడ గడుపకూడదు. ఎవ్వరినీ ద్వేషించకూడదు, ఎవరిని ద్వేషించినా నిన్ను నీవే ద్వేషించుకున్నవాడివవుతావు. కేవలం “నా తల్లి, నా తండ్రీ, నా భార్య, నా పిల్లలు” అని ఒక చిన్న సంకుచితమైన కుటుంబంగా భావించరాదు. నీది విశ్వ కుటుంబమని భావించాలి. హృదయాన్ని విశాలం చేసుకున్నప్పుడు దైవం అందులో నివసించడానికి వీలవుతుంది. సంకుచితమైన వ్యష్టి తత్వాన్ని త్యాగము గావించి విశాలమైన సమష్టి భావమును పెంచుకొనే నిమిత్తమే యజ్ఞయాగాది క్రతువులు.

మహర్షుల మాటలే మంత్రాలు

ఆనాటి మహర్షుల మాటలే మంత్రములుగా మారిపోయాయి. పవిత్ర హృదయం నుండి వచ్చిన ప్రతి శబ్దం కూడా మంత్రస్వరూపంగా మారుతుంది. వారు పాదం పెట్టిన ప్రతి చోటు పుణ్యక్షేత్రంగా రూపొందుతుంది. ప్రతి చూపు సౌందర్యమయ మవుతుంది. మహర్షులు సర్వమును మంగళకరంగా సుందరంగా భావించారు, నిత్యంగా భావించారు, కనుకనే సత్యం శివం సుందరం స్వరూపాన్ని పొందినారు. ఆత్మ సత్యం, హృదయం శివం, భావం సుందరం. అంతా మన హృదయమందే ఉన్నది. మన శ్వాసయే మంత్రం, హృదయమే తంత్రం. శ్వాస ఏవిధంగా ఉచ్చరిస్తున్నాము? సోఽహం. ఇది మంత్రం కాదా! మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసల్లోనే మంత్ర రూపం చేరి ఉంది. ఏదో ఒక గురువును ఆశ్రయించి ఏదో ఒక కొత్త మంత్రాన్ని స్వీకరించాలని భావిస్తున్నాము. నిజానికి మన దేహంలోని అంతర్వాణి క్షణ క్షణం “సోఽహం ... సోఽహం... సోఽహం” అంటే, నీవే దైవం... నీవే దైవం... నీవే దైవం... అని దినమునకు 21,600 పర్యాయములు బోధిస్తుంటే దీన్ని లక్ష్యం చేయటం లేదు. గురువు చేతిలో కాసులు పెట్టి చెవిలో మంత్రం చెప్పించుకొని అదే గొప్పగా భావిస్తున్నావు. ఇది చాలా పెద్ద పొరపాటు. ‘ఇమిటేషన్లు’ (అనుకరణ) ఉండకూడదు. హృదయం నుండి ఆవిర్భవించే ఆత్మ తత్వాన్ని మనం అనుసరించాలి. ‘మర్మ మెరిగిన మరు నిమిషములో మనసే వారికి గురువండీ!’ అంతకంటే పెద్ద గురువు లేడు. సకల శాస్త్రాలు దైవత్వాన్ని నీ హృదయంలోనే ప్రతిష్ఠించుకొమ్మని చిట్కాగా ఒక్క మాటలో చెప్పాయి. కాలమును వ్యర్థం చేయక కాయమును నిరుపయోగపరచక కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించి జన్మను సార్థకం చేసుకొండి.

(తేదీ 6.10.1986 నాటి దివ్యోపన్యాసం నుండి)

“ధర్మార్థ కామ మోక్షాణాం ఆరోగ్యం మూల ముత్తమమ్” మానవుడు ఈ జగత్తునందు సుఖశాంతులను ఆశించి, వాటిని సంపాదించి జీవించాలని ప్రయత్నిస్తుంటాడు. సుఖ శాంతులు లౌకిక వస్తువులద్వారా లభించేవి కావు. ఒకవేళ లభించిననూ అవి క్షణ భంగురములు. వాటిని అనుభవించే దేహమే అశాశ్వతమై ఉండగా అవి మటుకు ఎట్లు స్థిరమగును? పాంచభౌతిక శరీరము కూలక తప్పదు. దేహికి మాత్రము చావు పుట్టుకలు లేవు. నిజానికి దేహియే దేవదేవుడు, అత్యున్నతాత్మ. దేహము అత్యయోక్త నివాస స్థానము. కనుక, ఆ దేవాలయమును తగిన భద్రత పోషణలతో చూసుకోవటము మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యం. ఇహ పరములకుగానీ, లౌకిక పారమార్థికములకుగానీ, ఆత్మ అనాత్మ స్థితులకుగానీ ఆరోగ్యము అత్యవసరం. మానవత్వములో దివ్యత్వమును అనుభవించే నిమిత్తము జన్మించినామనే సత్యాన్ని అందరూ గుర్తించాలి. ధర్మమును ఆచరించుటకు, అర్థమును ఆర్జించి రక్షించుటకు, విషయవాసనలను ధర్మమార్గమందు తీర్చిదిద్దుటకూ, మోక్ష సాధనకూ అన్నిటికీ ఆధారమైనది ఆరోగ్యమే నంటారు స్వామి.

అందుకే అనారోగ్య కారణాలను, ఆరోగ్య సూత్రాలనూ అనుక్షణం మనకు విడమరచి విపులంగా, విశ్లేషణాత్మకంగా చెబుతూనే ఉంటారు. ఆరోగ్యము సరిగ్గా ఉండకపోతే ఏ చిన్న కార్యముకూడా మానవుడు సాధించలేదని హెచ్చరిస్తూనే ఉంటారు.

సృష్టిలోని సమస్త జీవరాసులలోనూ, ప్రకృతి ప్రసాదించిన వరదానంతో అన్ని ప్రాణుల శరీరాలలోనూ సహజంగానే రోగ నిరోధక శక్తి ఉంటుంది. ఇంట్లో పెంచుకునే జంతువులకు వ్యాధులు వస్తాయేగాని అరణ్యాలలో, వనాలలో ఉండే పశుపక్షులకూ, మృగాలకూ వ్యాధులనేవి రానే రావు. ప్రకృతి నియమానుసారం జీవించటంచేతనే వాటి ఆరోగ్యం సహజంగా, సురక్షితంగా ఉంటుంది. మానవ శరీరం ఇతర ప్రాణుల శరీరాలతో

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(12 వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

పోల్చుకుంటే ఎంతో విశిష్టమైనది. దానిలోకి సాధారణమైన రోగ కీటకాలు ప్రవేశించకుండా ప్రకృతి సిద్ధమైన ఏర్పాట్లున్నాయి. ఒకవేళ లోపలికి ప్రవేశించినా అక్కడున్న రక్షణ కాపలాదారులను యుద్ధం చేసి జయించగల సామర్థ్యంతో ఉండవు. మనలోని రక్తం, విశేషంగా తెల్ల కణాలు, స్రవించే రసాయనాలూ, అన్నీ రోగ కణాలను ప్రతిఘటించి నాశనం చెయ్యగల సమర్థతను కలిగి ఉంటాయి. ఐతే, ఆరోగ్య నియమాలను పాటించకుండా, శరీరానికి తగిన పోషణను చేయకుండా, తీసుకునే ఆహార విషయాలలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తే మనకు రోగ నిరోధక శక్తి దూరమై అనారోగ్యాన్ని ఆశ్రయించవలసి వస్తుంది.

“అంతేకాదు. పశు పక్షి మృగాదులు తమ ఆలోచనా శక్తిని అధికంగా దురుపయోగపరచవు. కానీ, మానవుడు మటుకు అమితమైన ఆశలవైపుగా దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తున్నాడు. తద్వారా తన శక్తిని నిరుపయోగం చేసుకుంటున్నాడు. ఆశలు మితిమీరిపోతే మతి

చెడిపోతుంది. మానసిక విశ్రాంతి లోపిస్తుంది. ఈరోజుల్లో అతి చిన్న వయసు గలవారిలో కూడను మానసిక రోగములూ, రక్తపోటూ, మధుమేహం, మొదలైన వ్యాధులను గుర్తించటం జరుగుతోంది. వీటివలన భవిష్యత్తులో వారెటువంటి ఆనందానికీ నోచుకోలేక పోతున్నారు.

మరొక్క విషయం. ఆహార పదార్థములలోని జీవ కణములన్నింటినీ నశింపజేసి కేవలం సారం లేని పిప్పిని మాత్రమే తింటున్నాడు మానవుడు. ఉడకబెట్టిన గింజలను మట్టిలో నాటి నీరు పోస్తే మొలకెత్తుతాయా? వాటిలోని జీవకణాలు నశించిపోతాయి కదా! శరీరానికి అవసరమైన విటమిన్లనూ, ప్రోటీన్లనూ ఇటువంటి ఆహారము అందించలేదు కదా! దేహములోని సెల్స్ ఒకదానిపైన మరొకటి ఆధారపడి ఉన్నవి. ఏ ఒక్క సెల్ చెడిపోయినా బలహీనత కలిగి మిగిలినవి కూడా క్రమక్రమముగా చెడిపోతాయి.

‘మితముగా భుజించి అమితముగా జీవించు’ అనేది ఋషులయొక్క ఉపదేశము. ఐతే, మిత భోజనము చేయటానికి ఎవ్వరూ ఇష్టపడరు. లేవటముకూడా భారమయేటంతగా భుజిస్తారు. ధనవంతులు జిహ్వ చాపల్యమువలన అమితముగా తిని ఆరోగ్యమును నాశనం చేసుకుంటున్నారు. దీర్ఘ జీవితముకోసం పూర్వీకులు అపక్వాహారమునే ఆరగించేవారు.

స్వామి ఉద్బోధనలను దశాబ్దాల తరబడి వింటున్నవారు ఎంతమంది ఆచరించగలుగుతున్నారు? ఎంతమంది ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోగలుగుతున్నారు? ఈ రోజులలో మధుమేహ వ్యాధిగ్రస్తులు అధికమైపోతున్నారు. వంశపారంపర్యంగా ఈ వ్యాధి సంక్రమించే అవకాశాలున్నా, ఆహార నియమాలను పాటించటమువలనా, ఆహార నియంత్రణద్వారా, క్రమబద్ధమైన వ్యాయామాల ద్వారా, మానసిక ప్రశాంతతద్వారా ఈ వ్యాధి రాకుండానూ, వచ్చినా అదుపులో పెట్టుకోవటంవలననూ సరైన ఆరోగ్యాన్ని సొంతం చేసుకునే అవకాశాలున్నాయి. ఐతే, దురదృష్టంకొద్దీ మధుమేహం వచ్చినవారు ఏవి తినకూడదో, వేటిని ఎక్కువగా తినాలో తెలియని అమాయకత్వంలో ఉండి, జిహ్వచాపల్యమును అదుపులో

పెట్టుకోలేక, అవగాహనా లోపంతో అనాలోచిత సలహాలను పాటిస్తూ ఆరోగ్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు.

శరీరానికి కావలసిన శక్తి నివ్వటంలో, తద్వారా వివిధ కార్యకలాపాల నిర్వహణకూ పిండి పదార్థాలే (కార్బోహైడ్రేట్స్) ప్రధాన పాత్రను పోషిస్తాయి. వీటిద్వారా విడుదలయ్యే శక్తిని శరీరము వెంటనే వినియోగించుకుంటుంది. కాయలు, గింజధాన్యాలు, దుంపలద్వారా అధిక పరిమాణంలో పిండిపదార్థాలు మన శరీరానికి అందుతూ ఉంటాయి. ఈ ఆహారం మన శరీరంలోని జీర్ణాశయంలోపల కొన్ని రసాయనిక చర్యలద్వారా చక్కెరగా మార్చబడుతుంది. ఈ చక్కెర గ్లూకోజ్ రూపంలో రక్త ప్రవాహంలోపలకు ప్రవేశించి శరీరంలోని వివిధ భాగాలకు సరఫరా చేయబడుతుంది. అలా గ్లూకోజుగా మార్చబడే పిండి పదార్థాలు మనకు ధాన్యం, పప్పులు, దుంపల నుండి అందుతున్నాయి. అలాకాక శరీరం నేరుగా ఉపయోగించుకునే గ్లూకోజు మనకు పళ్ళు, చెరకు, బెల్లంద్వారా లభిస్తుంది. ఐతే, మనం తినే పళ్ళల్లో, కూరగాయలలో, పిండి పదార్థాలలో ఉన్న చక్కెర ఏరకంగా మన రక్తంలో ఉన్న చక్కెర స్థాయిని పెంచుతుందో మనం తెలుసుకోవాలి. తద్వారా ఏరకమైన ఆహారాన్ని ఎలా తీసుకుంటే మన రక్తంలోని చక్కెర స్థాయి నియంత్రించబడుతుందో మనం అర్థం చేసుకో గలుగుతాము; ఆహార విషయంలో సరైన జాగ్రత్తలు తీసుకోగలుగుతాము.

గ్లూకో రేటింగ్ (చక్కెరను కొలిచే సూచిక) ద్వారా మన ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకునే అవకాశాలున్నాయి.

ఈ గ్లూకో రేటింగ్ తక్కువ స్థాయిలో (50 లోపు) ఉంటే, ఆ ఆహారాన్ని మనము స్వేచ్ఛగా తీసుకోవచ్చు. అవి క్యాబేజీ, ఉల్లిపాయలు, పచ్చబర్రానీలు, క్యారెట్లు, బెర్రీస్, డ్రాక్ష, ఆపిల్స్, ఆరంజ్, బీన్స్, మొలక ధాన్యాలూ, ఉడకబెట్టిన బీన్స్ మొదలైనవి.

మధ్యస్థంగా ఉండే రేటింగ్ (50 నుంచి 70 మధ్యలో) ఉండేవి తాజా మొక్కజొన్నలు, మామిడిపళ్ళు, అరటిపళ్ళు, పైనాపిల్స్ మొదలైనవి. వాటిని అప్పుడప్పుడు తీసుకోవచ్చు.

ఇంక గ్లాకో రేటింగ్ అధికంగా ఉండేవి (సూచిక 70 - 100 మధ్యలో) గుమ్మడికాయ, పుచ్చకాయ, ఖర్జూరం మొదలైనవి. వీటిని తీసుకునే విషయంలో మధుమేహ వ్యాధిగ్రస్తులు పూర్తిగా ఆలోచన చేయాల్సి ఉంటుంది. వీటిని తినకుండా ఉంటే ఆరోగ్యానికి మంచిది. తినే ఆహార పదార్థాలను జాగ్రత్తగా ఎన్నుకోవటం ద్వారా మన ఆకలిని, శక్తిని, రక్తంలోని చక్కెర స్థాయిని, కొలెస్ట్రాల్, ట్రైగ్లిజరైడ్స్ స్థాయిని నియంత్రించుకోవచ్చు. కానీ, ఎందరు నియంత్రణలను సక్రమంగా అమలు చేయగలుగుతున్నారు?

“ఒక్క ఆహార నియంత్రణలోనే కాదు, అర్థం లేని అనారోగ్యపు ఆలోచనలనుకూడా నియంత్రించుకోలేక మధుమేహం, రక్తపోటు, గుండెజబ్బుల్లాంటి రోగాలనే కాకుండా మానసిక రుగ్మతలనుకూడా కొనితెచ్చుకుంటున్నారు. దురాశయే అన్ని దుఃఖములకూ కారణమవుతోంది. స్వార్థమువలన దురాశలు పెరుగుతున్నాయి. ప్రేమ, మానవత్వము దూరమైపోయి మానవుడు పశువుకన్నా హీనమైపోతున్నాడు. తృప్తితోనే ఆరోగ్య సాధన సుసాధ్యమవుతుంది. తృప్తిని పెంచాలంటే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రవేశించాలి. అంటే లౌకికమును వినర్జించాలని కాదు. నిత్య జీవితమునే ఆధ్యాత్మికంగా రూపొందించుకోగలగాలి. సర్వం భగవదర్పణం గావించాలి. సుఖ దుఃఖములలో సమత్వ భావమును పెంచుకోవాలి. దుఃఖమువలననే సుఖము దొరుకుతుంది. కష్టములవలననే దివ్యత్వము గోచరిస్తుంది.

ద్వేషము, అసూయ, స్వార్థము మానవుని పాలిట పెద్ద రోగములు. మిగిలిన జబ్బులకు డాక్టర్లు మందిస్తారు. కానీ, అసూయ అనే రోగము డాక్టర్లలో కూడా ఉన్నది. కనుక, వాళ్ళు చికిత్స చేయటానికి పనికిరారు. అంతేకాదు. స్వార్థమునే రోగానికికూడా వాళ్ళు అతీతులు కారు. ఇటువంటి దుర్గుణములను ఎవరికి వారు విజ్ఞతతో పరిష్కరించుకోగలగాలి. దుర్గుణాలకూ, ఆరోగ్యానికీ సంబంధము లేదనుకుంటారేకానీ గుణములు మంచివిగా ఉండిన ఆరోగ్యము అభివృద్ధియగును అనేది సత్యము. ఆహార శుద్ధి వలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. మానవునికి ప్రారబ్ధమువలన కలిగే రోగములు చాలా తక్కువ. స్వయంకృతాపరాధమువలన కలిగే రుగ్మతలే ఎక్కువ.

ఈ రోజుల్లోకూడను ఎందరో మహానుభావులూ, త్యాగపురుషులూ అయిన డాక్టర్లు ఉన్నారు. కఠిన చిత్తులై, దురాశాపరులై, రోగుల పాలిట శాపంగా మారిన డాక్టర్లు ఉన్నారు. “వైద్యో నారాయణో హరిః” అన్నారు. స్వార్థ రహితులైన వైద్యులు సులభముగా తమ దైవత్వాన్ని అనుభవించి ఆనందిస్తారు. పూర్వకాలము ఋషులు దీర్ఘకాలము జీవించి లోక కల్యాణముకోసం శ్రమించారు. మీరుకూడా ఆరోగ్యమును సంపాదించి, సంరక్షించి, సమాజ సేవలో పాల్గొని తరించండి. పరులకు మీరు సేవ చేయకపోయిననూ మీ సేవకు పరులను ఆశ్రయించక బ్రతకండి. అదే పెద్ద సేవ. ఆరోగ్యము లేకపోతే ధ్యానము కుదరదు. మితాహారము, హితాహారము ఈ రెండునూ ఆరోగ్య సూత్రాలు. ఇది భగవాన్ ఉవాచ.

(సశేషం)

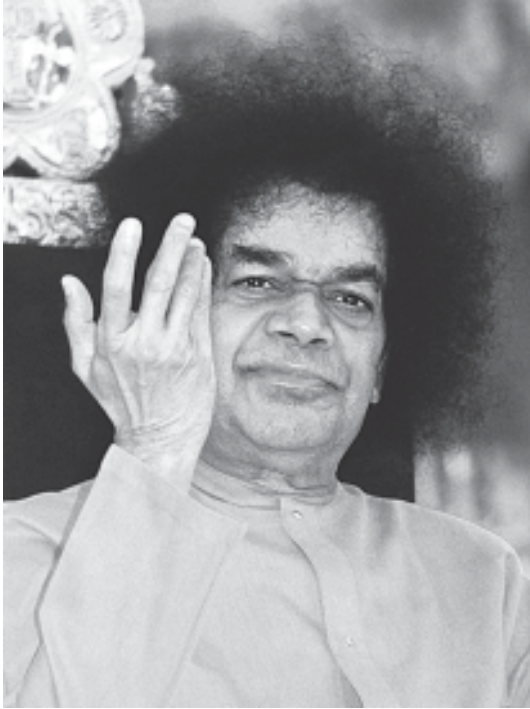
ఆత్మశక్తితో ఇంద్రియ నియంత్రణ

ఆత్మ అనేది దేహంలో కంట్రోల్ రూమ్ వంటిది. ఆ కంట్రోల్ రూమ్ లో ప్రవేశించి నియంత్రిస్తే అన్ని ఇంద్రియాలనూ క్షణంలో కంట్రోలు చేయవచ్చు. ఇంట్లో ఉన్న ఒక్క మెయిన్ స్విచ్ ని నొక్కితే వేర్వేరు గదుల్లోని బల్బులను వెలిగించవచ్చు, లేక ఆర్పేయవచ్చు. ఇంద్రియాలన్నీ వేర్వేరు గదుల్లోని బల్బులవంటివి. ఆత్మ మెయిన్ స్విచ్. దేహభ్రాంతితో ఇంద్రియాల అధీనంలో ఉండటంవల్లనే అస్థిరమైన ప్రాపంచిక భోగభాగ్యాల వెంటబడుతున్నారు. ఆత్మతత్వాన్ని గ్రహించి జీర్ణించుకుని ఇంద్రియాలను అరికట్టుకుంటే సచ్చిదానంద స్థితిని పొందుతారు. అదే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం. అదే వేదాంతం.

- డా.డా

అర్థాలు - అంతరార్థాలు

చంద్రమౌళి రమాదేవి

“జాతి భేదము లేక జనులకాశ్రయమిచ్చి
సర్వ సమత్వంబు చాటు తరులు
తనువుకై మనకింత తమకంబు వలదంచు
చలియెండ వానల సైచు గిరులు
రేపుమాపుకొరకు వాపోవవలదంచు
విహగముల్ సంతృప్తి విద్య గరపు
జగము నిత్యము కాదు సంసారమది భ్రాంతి
యని ప్రాణముల్ వీడి చనెడువారు
నేను, నాదను భావమనిత్యమనుచు
ప్రకృతి జనని తెల్పుచుండు బాష్పవృష్టి
ప్రాణి సుజ్ఞాన మార్జింప ప్రకృతి ఒకటే
పాఠశాల, సద్గురుడు శ్రీసాయి కాదె!”

- బాబా

తరులు, గిరులు, విహంగములద్వారా ‘ప్రకృతి పాఠశాల’ అని చెప్పిన సద్గురువైన స్వామివారు, విద్యార్థులమైన మనము చెట్టు-చేమా, పశుపక్ష్యాదుల నుండి ఎంతో నేర్చుకోవచ్చని పలు సందర్భాలలో యథోచితమైన ఉదాహరణలద్వారా తెలియజేశారు. కొత్త అర్థాలతో మనస్సుని ఆకట్టుకునే ఉదాహరణలతో విషయాన్ని వివరించటంలో స్వామికి స్వామియే సాటి. అందమైన, అర్థవంతమైన ఉదాహరణలద్వారా స్వామి తెలియజేసిన కొన్ని అంతరార్థాలను తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేద్దామా మరి.

పక్షుల కిలకిలారావాలతో, కాకుల కావు కావుమనే స్వరాలతో పల్లెలలో సుప్రభాతం ప్రారంభమవుతుంది. కాకి అరిస్తే చుట్టూలోస్తారని, లేదా ఉత్తరం వస్తుందని మనకొక (అమాయకత్వంతోకూడిన) నమ్మకం ఉంటుంది. మరి కాకి ‘కావు కావు’ మనడంలో గల అంతరార్థాన్ని మన ప్రభువు ఎలా వివరించారో గమనిద్దాం:

“కావు అంటే ‘నిరాకరణ’ అని అర్థం. పదవి, ఆస్తి, పలుకుబడి ఏవీ నీ స్వంతం కావు; నిన్ను రక్షించలేవు. ‘కావు’ అంటే ‘కావుము, రక్షించుము’ అని కూడా అర్థమున్నది. కాబట్టి కాకి మనకు రెండు ముఖ్యమైన సూచనలిస్తోంది. మొదటి పాఠం - మనకివి ఏవీ స్వంతము కావు. రెండు - దేవుడు ఒక్కడే మనకు రక్ష. ఆయనే మనలను రక్షించటానికి రావాలి.”

‘అంతా నాదే’ అనుకోవటానికి కారణం మాయ అవహించి ఉండటమే; విషయవాసనలను తొలగించుకో లేని బలహీనతయే. మరి ఏమిటి ఉపాయం? పామును ఉదాహరణగా చూపిస్తూ ఆ ఉపాయాన్ని మన దివ్య మార్గదర్శి తెలియజేస్తున్నారు:

“సర్పానికి రెండు లక్షణాలుంటాయి. అది ఎప్పుడూ నేరుగా పాకుకుంటూ పోదు. అడ్డదిడ్డంగా, వంకరటింకరగా కుటిలమైన మార్గాన సాగుతుంది. మనిషిలోనూ ఈ సర్ప లక్షణాలున్నాయి. నాగస్వరంతో పాముని వశం చేసుకొని దాని కోరలను పీకేయవచ్చు. అలాగే మానవుని మనసుపై పడే విషయవాసనలనే విషాన్ని తొలగించవచ్చు. ఎలా? అతను పరమాత్ముని నామసంకీర్తనమనే మృదుస్వరాలకి సమ్మోహితుడు కాగలిగితే! నామస్మరణం మనసుని ఇంద్రియ పాశాలనుండి విముక్తి గావిస్తుంది.”

‘ఖలునికి నిలువెల్లా విషము’ అంటూ దుర్జనులకు దూరంగా ఉండమని హెచ్చరిస్తారు పెద్దలు. పాములాగే మనిషికికూడా రెండు కోరలుంటాయి అంటారు భగవాన్. ఆ కోరలే అన్ని విషయవాసనలకీ, స్వార్థానికీ, హింసకీ మూలం. ఏమిటా కోరలు? వాటిని ఎలా తొలగించాలి? స్వామివారి మాటల్లో సమాధానం చూద్దామా...

“త్రాచుపాముకి రెండు విషపు కోరలుంటాయి. కాబట్టి, అది భయం కలిగిస్తుంది. ఈ రెండు కోరలను పెరికివేస్తే అప్పుడు ఆ త్రాచుపామును నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆడించవచ్చు. అదేవిధంగా మానవునికి కూడా రెండు కోరలున్నాయి. అవే ‘నేను, నాది’ అనే అహంకార మమకారాలు. ఆ రెంటినీ తీసివేస్తే అతడు తనకు తానుకానీ, ఇతరులకుకానీ అపకారం చేయలేడు.”

మనలో ఉన్నటువంటి అహంకార మమకారాలను, అరిష్టద్రవ్యాలను జయించే శక్తి మనలోనే ఉందని ఎంతోమంది తెలుసుకోలేరు, అందుకొరకు ప్రయత్నించరు. కారణం? ఆత్మవిశ్వాసం లోపించటం వల్ల, ఆత్మబలమును విశ్వసించకపోవటంవల్లనే. ఒక చిన్న పక్షిని చూపించి స్వామి వివరిస్తున్నారు:

“ఒక చిన్న పక్షి లేత కొమ్మపై వ్రాలినప్పుడు ఆ కొమ్మ అటూ ఇటూ ఊగినా అది ఏమాత్రమూ

భయపడదు. కారణమేమిటి? అది తన రెక్కల నాశ్రయించిందికానీ కొమ్మపై ఆధారపడలేదు. “కొమ్మ ఊగనీ, కూలనీ, రాలనీ, నా రెక్కలు నాకు భద్రంగా ఉంటున్నాయి కదా!” అని తన రెక్కలపై విశ్వాసంచేతనే అది కొమ్మపై కూర్చోగల్గుతున్నది. కానీ, ఈనాడు మానవుడు సంసారమనే వృక్షంపై కూర్చొని కించిత్ బాధలు కలిగినా భయపడిపోతున్నాడు. కారణమేమిటి? ఆత్మవిశ్వాసము కోల్పోవటముచేతనే. భుజ బలముపైన, బుద్ధిబలముపైన, ధనబలముపైన, జనబలముపైన మనిషి ఆధారపడి ఉంటున్నాడు కానీ, ఆత్మబలమును ఆశ్రయించటం లేదు.”

మానవుడు తనలోని శక్తి సామర్థ్యాలని గుర్తించలేక పోతున్నాడు. తనలోని దివ్యశక్తిని విస్మరించి అజ్ఞానంలో జీవిస్తూ పురోగతివైపు అడుగులు వేయలేకపోతున్నాడు. శక్తి గల తుమ్మెద కమలం రేకులు ముకుళించినప్పుడు అందులో బంధింపబడి, తన శక్తిని మరచి ప్రాణాలు కోల్పోతుంది. కస్తూరి మృగం తన నాభినుండి పుట్టే సుగంధాన్ని ఆస్వాదిస్తూ అది ఎక్కడినుండో వస్తోందని భ్రమించి దానికోసం అడవి అంతా గాలిస్తుంది. ఏనుగుకూడా అంతేనంటారు స్వామివారు. మరి ఫలితం ఏమిటి? మనం నేర్చుకోవలసిన ఒక పాఠం చెబుతున్నారు మన పరమ గురువు:

“మదపుటేనుగుయొక్క బలము ఎంతటితో అనుభవించినవారికే అర్థమవుతుంది. తొండముతో కొట్టిందంటే తొమ్మిదడుగులుపోయి పడతాడు మనిషి. అంతటి బలమైన ఏనుగు బలహీనుడైన మావటి, చేతిలో అంకుశము పట్టుకొన్నప్పుడు, చెప్పినట్లు వింటుంది. వాని బలమెంత! ఏనుగు బలమెంత! కానీ, తన శక్తి ఏనుగునకు తెలియదు. శక్తి ఉన్నదిగాని తెలియకపోవటంచేతనే అల్పుడైనవాని చేతిలో అణగిమణిగి ఉంటుంది. అలాగే మానవుడు తనలో ఉన్న దివ్యత్వమును, ఆనందమును గుర్తించటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. దానికి

తగిన కృషి చేసినప్పుడు తప్పక ఆ సత్యాన్ని తెలుసుకోగలడు.”

ఒకసారి దివ్యత్వం ఉనికి తెలిసిన తరువాత కూడా ఆ ఆనందానికి దూరమయ్యేవారు చాలామంది ఉంటారు. ఆధ్యాత్మిక మార్గాన రెండడుగులు ముందుకి వేసి, నాలుగడుగులు వెనక్కి వేసేవారు ఎందరు లేరు! అందుకే ఆ దేవదేవుడు హెచ్చరిస్తుంటారు, “నీవు నాదగ్గరికి రావటం ఎంత కష్టమో, నీవు నన్ను నిలబెట్టుకోవటం కూడా అంతే కష్టం.” మరి స్వామివారి పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత సాధించాలంటే ఏం చేయాలి? “నీట ముంచినా పాల ముంచినా నీవే గతి అని శరణుజొచ్చినవారిని కరుణించి కాపాడుతాను” అని స్వామివారే సెలవిస్తున్నారు.

“అఁ... మాయపొర కమ్మేస్తుంది. మనం ఏం చేయగలం!” తమని తాము సమర్థించుకునేవారికి, ఎదురొస్తే అపశకునంగా పరిగణింపబడే పిల్లని చూపించి ఏం తెలియజేస్తున్నారు శ్రీవారు?

“భగవదనుగ్రహముతో మాయను వశము చేసుకోవాలి. పిల్లి తన కూనలను పట్టుకున్నప్పుడు దాని దంతములు వాటికి ఏమాత్రం హాని చేయవు. కాని, ఎలుకను పట్టిందంటే అవే దంతములతో దానిని చంపేస్తుంది.”

మరి భగవదనుగ్రహం ఎలా కలుగుతుంది? మన ఆరాధన, ప్రేమ అడంబరంతో కూడిన ప్రదర్శనా లేక నిజాయతీతో కూడి ఉన్నాయా అని ఒకసారి ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి. అలా పరీక్షించుకోవటానికి స్వామి మన నుండి ఏమి ఆశిస్తారో తెలుసుకోవాలి కదా!

“కుక్క, పిల్లి మొదలైన పెంపుడు జంతువులు తమతమ యజమానులు ఇంట్లోకి రాగానే ప్రేమతో దగ్గరికి రావటం, యజమాని శరీరాన్ని నాకటం, గోళ్ళతో గోకటం వంటి పనులు చేస్తూ ఉంటాయి. అదేవిధంగా కొందరు భక్తులు స్వామి వెళుతున్న కారు వెనుక పరిగెత్తటం, వారి పాదాలను పట్టుకోవటంవంటి పనులు

చేస్తుంటారు. ఇది కేవలం పెంపుడు జంతువులు చూపే అభిమానం వంటిదే కానీ, అసలైన ప్రేమ కాదు. స్వామి ఆదేశాలను శిరసావహించటమే స్వామిని నిజంగా ప్రేమించటం. స్వామి చెప్పినట్లు చేస్తే అదే వారిపట్ల అసలైన ప్రేమ.”

స్వామివారి ఆదేశాలను కచ్చితంగా పాటించాలంటే వారియెడ సంపూర్ణమైన భక్తి విశ్వాసాలు ఉండి తీరాల్సిందే. ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’ అంటూ పూర్తిగా శరణాగతులమై, మన పూర్తి బాధ్యత వారి దివ్యహస్తాలకి అప్పగించి, వారి సందేశ వ్యాప్తికి పనిముట్లుగా ఉపకరించటంకంటే మన జీవితాలకు సార్థకత ఏముంది! శరణాగతి అంటే ఏమిటో కోతిపిల్ల, పిల్లిపిల్లను చూసి నేర్చుకొమ్మంటున్నారు, భగవాన్ బాబావారు:

“భగవంతుణ్ణి పొందేందుకు మొదట కోతిపిల్లలాగా ఉండాలి. కోతిపిల్ల తల్లి కడుపును గట్టిగా పట్టుకొని ఉంటుంది. ఇక్కడ పిల్ల పట్టేకాని తల్లి బాధ్యత ఏమీ ఉండదు. అట్లా ఉంటే తరువాత పిల్లి పిల్ల మాదిరిగా ఉండటం సాధ్యమవుతుంది. కళ్ళుకూడా తెరవని పిల్లని తల్లి పిల్లి తానే నోటితో మృదువుగా పట్టుకొని తీసుకొనిపోతుంది. ఇక్కడ తల్లి పట్టేకాని, పిల్ల జాగ్రత్త ఏమీ ఉండదు. అలాగే, ఏమైనా సరే, భగవంతుని పొందాలి, అని ఆయనను ఏ పరిస్థితిలోనూ విడువకుండా గట్టిగా పట్టుకొని ఉండాలి. తరువాత ఆయన ఏమి చేస్తాడో అట్లే కానీ అనే భావం బలపడుతుంది.”

ఒకసారి దైవానికి పూర్తిగా శరణాగతులైనాక ఇక ఆధ్యాత్మిక పథంలో ముందుకు సాగటమే తప్ప వెనక్కి నడిచే ప్రసక్తే ఉండకూడదు. ఒక అందమైన ఉదాహరణ ద్వారా స్వామివారు ఈ మార్గంలో ఎవరిని గురువుగా భావించమన్నారో గమనించండి -

“గొంగళి పురుగు తన చుట్టూ తాను గూడు తయారు చేసుకొని సీతాకోకచిలుకగా మారినట్లు మీరుకూడా భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములనే త్రాళ్ళతో

బంధించుకుని, కొత్త జన్మ ఎత్తి ముక్తిపథంవైపు ప్రయాణం సాగించండి. పొరలు విడివడ్డ సీతాకోకచిలుకలా మీ జన్మని ధన్యం చేసుకోవాలి. సీతాకోకచిలుకలా మారిన తరువాత అది తన వెనకటి జన్మ వాసనలు మిగుల్చుకోక ప్రతి నిమిషం మకరందంకోసమే అన్వేషిస్తుంది. దానిని గురువుగా స్వీకరించి, మీరుకూడా ఆత్మలోని ఆనందాన్ని చవిచూడాలనే ఆశతో ముందుకి పరుగులు పెట్టండి.”

తాము చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని విశదీకరిస్తూ, ఇలాంటి అమూల్యమైన ఆణిముత్యాలవంటి ఎన్నో ఉదాహరణలద్వారా, వాటి అంతరాధాలని స్వామి మనకి అందజేశారు. వారు నరరూపధారియై రావటంలో గల ఆంతర్యం వారి మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం:

“మానవుడు దైవమును చేరే మార్గమును బోధించే నిమిత్తమై దైవమే మానవాకారము ధరించి

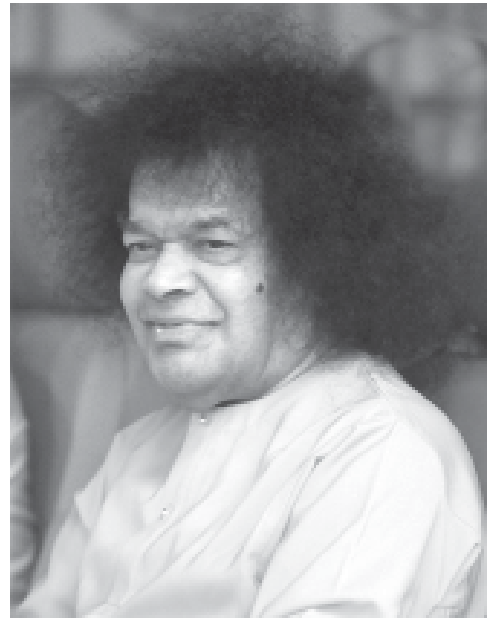
అవతరిస్తాడు. కనుక, ఎందుకు అవతారము వచ్చిందంటే ప్రకృతిని సార్థకం గావించే నిమిత్తమై వచ్చింది. దుర్లభమైన మానవ జన్మను సార్థకం గావించుకోవటానికి తగిన మార్గమును బోధించే నిమిత్తమై వచ్చింది. పశువులు పంటను చూస్తే ముందు దాంట్లో పడి త్వరత్వరగా తినేస్తాయి; తరువాత తమ స్వస్థానమునకు పోయి చక్కగా నెమరు వేసుకొని జీర్ణించుకుంటాయి. అట్లాగే మీరు ఇక్కడ స్వామి బోధలను త్వరత్వరగా వింటున్నారు. విన్నవి మరచిపోకండి; మీ స్వస్థానమును చేరుకున్న తరువాత వీటిని మననం చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టండి.”

భగవాన్ బాబావారి బోధల (అంతరార్థం గ్రహిస్తూ) శ్రవణ - పఠన మనన ఆచరణలనే దిశగా పయనిద్దామా మరి!

ప్రభావము - స్వభావము

మానవుడీనాడు తన స్వభావాన్ని మరచి ఇంద్రియ ప్రభావానికి లోనవుతున్నాడు. స్వభావము (స్వ+భావము) అనగా ఆత్మభావమే. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలే మానవుని సహజ స్వభావము. మనో ఇంద్రియములకు లోబడిన ప్రభావము ప్రారబ్ధమువల్లనే సంక్రమించును. ఈ కల్పితమైన ప్రభావమునకు దాసుడైన మానవుడు ధన కనక వస్తువులకొరకు, కీర్తి అధికారములకొరకు వెంపర్లాడుతూ సత్య నిత్యమైన తన స్వభావానికి దూరమవుతున్నాడు. చతుర్విధ పురుషార్థములలో ధర్మార్థములు రెండింటినీ ఏకం చేయాలి, కామ మోక్షములను రెండింటినీ ఏకం చేయాలి. అప్పుడే ప్రారబ్ధమనే ప్రభావానికి మానవుడు లొంగకుండా ఉంటాడు. అర్థమును ధర్మమార్గములో ఆర్జించి, మోక్షాపేక్షను పెంచుకుని జీవితమును సార్థకం చేసుకుంటాడు.

- బాబా

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

“అందము ప్రాయము ఇంద్రియ శక్తియు
ఉందని నిక్కకురోరన్నా
ముందున్నదిరా తొందరలోనే
ముసలితనమ్మును ముసుళ్ళ పండుగ
తై తై తై తై తై బొమ్మా!
దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మా!”

స్వామి యిక్కడ మాండలికమును ఉపయోగించి, ‘నిక్కకురోరన్నా’ అన్నారు. ‘నిక్కకు’ అంటే గర్వించకు అని అర్థం. నిక్కము అంటే నిశ్చయమని, శాశ్వతమని అర్థములు. అందుకనే ఈ అందము, యౌవనము, ఇంద్రియశక్తి నిశ్చయమని, శాశ్వతమని అనుకోవద్దని, దేహముయొక్క అవస్థలు గుర్తుంచుకొని తెలివితెచ్చుకొని ప్రవర్తించమని హెచ్చరిస్తున్నారు. ఈ దేహము కాలమును బట్టి మార్పు పొందుతుందని మనందరికి తెలిసినదే. ప్రతి సూర్యోదయము మన ఆయుష్షుని హరించినట్టోదని తెలిసినా, పుట్టు పండుగలన్నీ పుట్టిముంచేవే అని తెలిసినా మనకు యౌవనములో ఉండే గర్వము అంతాయంతా కాదు. యౌవనమును యుక్త వయస్సునికూడ అంటాము. ఈ ‘యుక్త’ వయస్సు దేనికి యుక్తమైనది? గర్వముతోను, పెద్దలంటే చులకనతోను ప్రవర్తించడానికి కాదు. ‘యుక్త’ వయస్సుంటే యుక్తాయుక్తాలు ఆలోచించగలిగే అన్నిరకాల శక్తులున్న వయస్సు. జీవుడు ఈ జననమరణ చక్రములో పడకుండా తప్పించుకునే సాధన చెయ్యగలిగే వయస్సే ‘యుక్త’ వయస్సు.

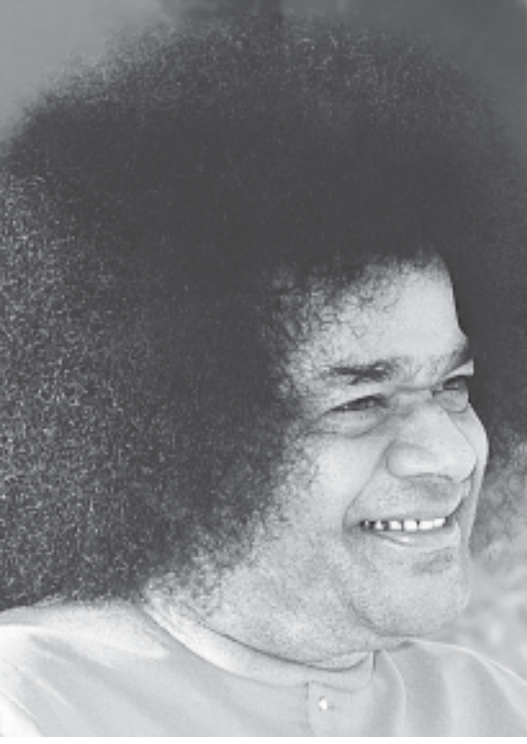
ఇక అందమంటే బాహ్య సౌందర్యముకాదని, అంతః సౌందర్యమే అందమని, శాశ్వతమని స్వామి ఒక చక్కని కథను చెప్పారు. ఒక రాజకుమారి అత్యంత సౌందర్యరాశి,

అందముతోబాటు, లోకముయొక్క రాకడ పోకడలగురించి మంచి అద్వైత భావాలున్న వ్యక్తి. ప్రక్క రాజ్యములోని రాజకుమారుడు వివాహము చేసుకుంటే ఆమెనే చేసుకోవాలనే తన కోరికను ఆమె తండ్రికి తెలియచేస్తాడు. రాజకుమారుడు తన అందమునుచూసి మోహపడుతున్నాడని, అతనికి ఈ అశాశ్వతమైన బాహ్యసౌందర్యమును గురించి కనువిప్పు కలిగించాలని తలంచి, ఆమె తండ్రి అనుమతితో అతనిని పది దినముల తరువాత తనను చూడడానికి రమ్మని కబురుపెడుతుంది.

పది దినములు గడిచాక, ఆ రాకుమారుడు అత్యంత ఉత్సాహముతో రాకుమార్తెను కలుసుకోవడానికి ఆమె అంతఃపురమునకు వెళ్తాడు. ఆమె చెలికత్తెలు ఆమె ఉన్న గదికి తీసుకొని వెడతారు. దుర్గంధభూయిష్టమైన ఆ గదిలో చిక్కి శల్యమై, అందవిహీనంగా ఉన్న ఒక స్త్రీ కనబడుతుంది. ఆ రాకుమారుడు ఆశ్చర్యపడి పరికించి చూసి ఆమె రాజకుమారియని గుర్తిస్తాడు. అప్పుడు చూసిన సౌందర్యరాశియైన రాజకుమారి ఇప్పుడు ఇంత అందహీనంగా ఎలా అయ్యిందో అర్థముగాక, ఆమెనే ఆ విషయం అడుగుతాడు. దానికామె బదులిస్తూ, ఆ గదిలో మూలనున్న పది పాత్రలను చూపించి, “అదిగో ఆ పాత్రలలోనే నా అందమంతా ఉంది” అంటుంది. ఆ రాజకుమారుడు ఆ పాత్రలను చూసి, అవి పూర్తిగా మల మూత్రాదులతో నిండియున్న పాత్రలని తెలిసి ఆశ్చర్యపోతాడు.

అప్పుడు ఆ రాజకుమారి, రాకుమారునికి హితబోధ చేస్తుంది. “ఇన్నాళ్ళు ఈ మాలిన్యాలన్నీ నా దేహములో ఉండబట్టి, నేను మీకందరికి సౌందర్యముగా కనబడ్డాను.

నేను ఆహారము మాని నా మాలిన్యాలన్నీ ఈ పాత్రలలో విసర్జించేసరికి, నా సౌందర్యముకూడ విసర్జింపబడింది. నీవు మోహించే ఈ దేహము మల, మూత్ర దుర్గంధ సహితమే తప్ప వేరుకాద”ని చెప్పడముతో, రాజ కుమారునికి బాహ్యసౌందర్యము శాశ్వతముకాదని కనువిప్పు కలిగి, ఆమెలోని శాశ్వతమైన అంతః సౌందర్యమునకు ముగ్ధుడౌతాడు.

‘ముందున్నదిరా తొందరలోనే ముసలితనమ్మను ముసుళ్ళ పండుగ” అని స్వామి చమత్కారముగా ‘ముసుళ్ళు’ అని మాండలీకమును ఉపయోగించారు. ‘ముసుళ్ళు’ అంటే అంటుపాత్రలు. మన దేహము ఒక పాత్రగా అనుకుంటే, దానిలోని పదార్థములైన అందము, ప్రాయము, ఇంద్రియశక్తులు పోయిన తరువాత అంటుపాత్రలాగ బయట పారేస్తారే తప్ప లోపల పెట్టుకోరని చెబుతున్నారు. ఆహా! స్వామి ఎంత చక్కటి పోలిక చెప్పారు! మనము మురిసిపోతున్న ఈ దేహము

ముసలితనము వచ్చి మూలనపడితే, అంటుపాత్రలా ముట్టడానికికూడ పనికిరాదన్న సత్యం ఎంత బాగా చెప్పారు!

ముసలితనమునకు ‘ముప్పు’ అనే పర్యాయ పదము కూడా ఉంది. యౌవనంలో కన్నుమిన్నుగానకుంటే, ముసలితనము దేహమునకు ముప్పే! దేహములో శక్తి, యుక్తులుండి ధనము, పేరుప్రతిష్ఠలు ఉన్నంతవరకు పడిసెము పట్టినా, పదిమైళ్ళ దూరం నుండైనా పడి పడి వచ్చి అడుగుతారు బంధుమిత్రులు. అదే, వానికి ముసలితనము వచ్చి కనీసం తన పని తాను చేసుకోలేని వరిస్థితుల్లో ఉంటే పంచలో పడియున్నా పట్టించుకోరు. ఈ లోకం తీరు మనకు తెలిసినదే! అయినా, మనకు బంధువులమీద మమకారము పెరుగుతూ ఉంటుందే తప్ప, ఆత్మబంధువు మీదకు దృష్టి పోదు.

దేహములోనున్న జీవుడు బయటకు పోయినప్పుడు ఆ దేహము దగ్గరకు రావడానికి భార్యకూడ భయ పడుతుందని ఆదిశంకరులు ఏనాడో చెప్పారు. మనము ఎంతో ప్రేమగా చూసుకునే భార్యాబిడ్డలు వాకిలివరకే వస్తారు. బంధుమిత్రులు వల్లకాటివరకే వస్తారు. కాని, మనము ఎన్ని జన్మలెత్తినా కూడా ఉండి, ఎప్పుడెప్పుడు ఈ జీవిని తరింపజేద్దామా అని ఎన్నో ఉపాయములతో వెంటాడుతూ ఆ పరబ్రహ్మ మాత్రం జీవిని వదలకుండా ఏ దేహము ధరించినా అందులో హృదయమాసిగా ఉంటాడు. అటువంటి పరబ్రహ్మను పట్టుకుంటే, అప్పుడు ముసలితనమైనా ఏమీ బాధించదని స్వామి తమ పాటతో మాయతెరను తొలగిస్తున్నారు.

మసలలేవు కనుమసకలు మోమున

ముడతలు పడె తల నెరిసెనుగా

ముసలి కోతియని పసివారలు నిన్

ముసిముసి నవ్వగ కసరే బొమ్మా ||తై తై||

‘మసల’లేవు అన్నారు స్వామి. మసలడము అంటే కదలడము, మరొక అర్థం. నీళ్ళు సలసల కాగుతుంటే నీళ్ళు మసలుతున్నాయి అంటాము. ఇక్కడ ఈ రెండు

అర్థాలూ మనకు అన్వయిస్తాయి. మనలలేదు అంటే కదలేదు, కళ్ళా కనపడవు. కాని, తనకు సంబంధములేని విషయాలైనప్పటికీ తన చుట్టూ ఏమేమి జరుగుతున్నాయో చూడాలని ఆశ, వాటిగురించి విమర్శలు! తనను సలహా అడగనప్పటికీ, ఎదుటివారి విషయాలలో చొరబడి అర్హత లేని సలహాలిస్తే ఏమి ఉపయోగము ఎదుటివారిలో చులకనయిపోయి పెద్దరికము పోగొట్టుకోవడము తప్ప!

మనందరికీ తెలిసిన విషయాలైనా ఇక్కడ మనం చెప్పుకోవలసిన సందర్భము ఉంది. ఉదాహరణకు కుటుంబ పెద్దగా, బాధ్యతతో పిల్లలకు పెళ్ళిళ్ళు చేస్తాము. వాళ్ళకు కావలసిన ఆస్తిపాస్తులు సమకూరుస్తాము. కాని, వారిమీద పెత్తనము మాత్రం మనదే! అన్ని వ్యవహారాలను మనమే చక్కబెట్టాలనుకుని వారిమధ్య చొరబడి మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తాము, చేసుకుంటాము. దీనివలన వారిలో మనమీద గౌరవము ఏమాత్రము ఉండదు సరికదా, ఏ విషయమైనా 'ఈ ముసలివానికి తెలియకుండా ఉంటేనే మేలు, లేకుంటే పనులు చెడిపోతాయ'నే భావనతో చాలా విషయాలు గుట్టుగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఈ పరిస్థితి మనము ఎందుకు తెచ్చుకున్నామని ఆలోచిస్తే, మనలో విషయవాసనలు నీళ్ళు మసలుతున్నట్టు మసలుతుంటే ఎంత వృద్ధాప్యము వస్తే మాత్రం ఏమి ఉపయోగం! మన శరీరము వయస్సురీత్యా సహకరించక మసలేకపోయినా, మనలోపల విషయవాసనలు మసలుతున్నంతసేపు (సలసల కాగుతుంటే) అస్థిమితంగా ఎగురుతూనే ఉంటాము. దీని ఫలితంగా వేసే గంతులు పసిపిల్లలకుకూడ నవ్వు తెప్పిస్తాయని స్వామి ఎంత హాస్యముగా చెబుతున్నారు! అదే, మనము వయస్సుకు తగ్గట్టుగా హుండాగా వ్యవహరిస్తూ వారి బాధ్యతలు వారిని నిర్వర్తించుకోనిస్తూ లేనిపోని భారాలు నెత్తిన వేసుకోకుండా మన స్వంత పనులు మాత్రము మనము చేసుకుంటూ ఉంటే, వారికి మనమీద ఎనలేని గౌరవం పెరుగుతుంది. వారికి అవసరమైన విషయాలలో మన సలహాలను కూడా తీసుకుని పాటిస్తారు. ఈరకముగా మన హద్దులు మనము తెలుసుకుని ప్రవర్తిస్తుంటే 'అత్తలేని కోడలు ఉత్తమురాలు,

కోడలులేని అత్త గుణవంతురాలు' అనే సామెతలు పుట్టేవి కాదు. మనము చాలా ఇళ్ళల్లో సహజముగా వినే మాటలు - 'ఈ వయస్సులో వీనికి ఎందుకు వచ్చిన విషయము, ఏదో ఒక మూలన కూర్చుని రామా! కృష్ణా! అనుకోకుండా అన్నీ తనకే కావాలి' అని తిట్టుకుంటూ ఉంటారు. ఇదీ హద్దులు తెలుసుకోని పెద్దరిక ఫలితము.

అందుకనే, మన పూర్వీకులు ప్రతి మానవునికి బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాస ఆశ్రమాలని హద్దులు నిర్ణయించారు. దేనికి ఈ ఆశ్రమ వ్యవస్థలు? ఏ వయస్సులో ఎప్పుడు, ఏవిధముగా నడుచుకుంటే మానవునిగా సంపూర్ణ జీవితమును పొందగలమో తెలియచెప్పడానికే! ఇవి జాగ్రత్తగా పరిశీలించి పాటిస్తే, ముసలితనంలో నవ్వులపాలు కాకుండా ఉంటాము.

'బ్రహ్మచర్యము' అంటే పెండ్లి పెటాకులు లేకుండా తిరగడముకాదు. ఇది మంచి యుక్తవయస్సు, చాలా ముఖ్యమైన వయస్సు. పెద్ద భవనానికి పునాది వంటిది ఈ వయస్సు. చదువుద్వారా జ్ఞానమును ఆర్జించి, మంచి చెడులు తెలుసుకుని సమాజములో ఒక వ్యక్తిగా ఎలా ఉండాలో నేర్చుకునే వయస్సు. అదేవిధముగా ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి మంచి పటుత్వమున్న వయస్సు. మన గురుకుల వ్యవస్థ ఇదే! చిన్న వయస్సులోనే మహారాజులు, చక్రవర్తుల కుమారులను గురుకులములలో చేర్చేవారు. దేనికి? రాజప్రాసాదాలలో పెరిగితే విద్యాబుద్ధులు రావు సరికదా, అహంకారముతో రాక్షస గుణాలు పిల్లల్లో పెరుగుతాయని. ఇప్పటి గురు'కులాల' మాదిరి కాకుండా, అప్పటి గురుకులాల్లో కులాల భేదములు లేకుండా రాజులు, సామాన్యులు అన్నదమ్ముల్లా కలసి మెలసి ఉండేలా గురువులు నేర్పేవారు. చదువంటే పుస్తకాలని మస్తకాలకి చేర్చుకోవడముకాదని మన స్వామి చెబుతుంటారు. ఆనాటి గురువులుకూడా మొదట పుస్తకాలతో చదువులు మొదలుపెట్టుకుండా, విద్యార్థి తన వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణతో తన పనులు తాను చేసుకుంటూ, తోటి విద్యార్థులు తన తోబుట్టువులే అనే భావనతో వారికి ఏవిధమైన సేవ చెయ్యాలి అనే మంచి గుణమును

పెంపొందించేవారు. దీనికి గొప్ప ఉదాహరణ భగవాన్ బాబావారి పూర్వావతారమైన శ్రీకృష్ణావతారమే! ఆ అవతారములో స్వామి సాందీపునివద్ద విద్య నిమిత్తము గురుకులములో చేరిన విషయము తెలిసినదే!

శ్రీకృష్ణుడు ఆశ్రమములో అన్ని పనులూ చేసేవారు. అడవికి పోయి గురువుగారికి యజ్ఞయాగాదులకు కావలసిన సమిధలు ఏరుకొని వచ్చేవారు. గురువుగారికి కావలసిన అన్ని వ్యక్తిగత పనులను శ్రద్ధతో చేసేవారు. అత్యంత పేదవాడైన తన తోటి విద్యార్థియైన సుదాముడిని తన సోదరునిగా భావించి ఆదరించిన విషయము మనకు తెలిసినదే! దేనికి? ఇవన్నీ చదువుకునే వయస్సులోనే నేర్చుకోవలసిన పెద్ద విద్యలు. దీనివలననే మనలో మంచి వ్యక్తిత్వము పెరుగుతుంది, ఇదే వానప్రస్థములో ఉపయోగపడుతుంది.

స్వామి ఈ అవతారములో చిన్న వయస్సులో స్కూలుకు వెళుతూనే ఎన్నో సేవాకార్యక్రమములు నిర్వహించారని మనము తెలుసుకున్నాము. తాతగారైన శ్రీ కొండమరాజుగారికి స్వామి స్వహస్తాలతో అన్నం వండి, వడ్డించి వారు తిన్న తరువాత ఆ పాత్రలు శుభ్రపరచి, బుక్కపట్నం స్కూలుకి వెళ్ళేవారని మనం తెలుసుకున్నాము. కమలాపురములో కావడితో ప్రతిరోజు వారి అన్నగారి యింటికేకాక పొరుగిళ్ళకుకూడా అవసరమైన నీళ్ళు ఎంతో దూరమునుండి తీసుకుని వచ్చేవారు. స్వామి భుజాలు కమిలిపోయినప్పటికీ ఎటువంటి బాధనూ వ్యక్తం చేయలేదు. చదువుకోనివ్వకుండా అన్నగారు చాకిరి చేయించుకుంటున్నారని స్వామి ఏనాడూ భావించలేదు, ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు. ఆనందముగా చేసేవారు. తల్లి ఈశ్వరమ్మగారు స్వామికి స్నానం చేయిస్తున్నప్పుడు కమిలిన భుజాలు చూసి తెలుసుకున్న విషయాలే ఇవి. ఇతరులకు సేవ చెయ్యడమే మన కర్తవ్యం. దానిలోనే ఆనందముందని స్వామి మనకు చెబుతున్న పాఠాలు కావా! ఈరకముగా చదువుకునే బ్రహ్మచర్య వయస్సులోనే అన్ని సుగుణాలు అలవర్చుకుంటే, రేపు వృద్ధాప్యములో హుందాగా వ్యవహరించగలము.

ఇక గృహస్థాశ్రమమంటే చదువు పూర్తి చేసుకుని తగిన సంపాదనా మార్గము వెతుక్కుని తనకంటూ ఒక సంసారం ఏర్పాటుచేసుకుని డబ్బుని రకరకాలుగా కూడబెడుతూ డాబు, దర్పములతో బ్రతకడము కాదు. గృహస్థుడు తోటి సమాజంలోని మంచి చెడ్డల్లో పాల్గొనాలి. మన శక్తికి తగ్గట్టుగా చుట్టుప్రక్కలవారిని ఆదుకున్నప్పుడే మనముండే ఊరిలో 'ఫలానావారు మంచి గృహస్థుల'ంటారు. దీనినే 'నోరు మంచిదైతే ఊరు మంచిద'ంటారు లేదా, స్వార్థముగా 'నేను, నావారే' అనే భావముతో ఇరుగు పొరుగు కష్టసుఖాలు పంచుకోకపోతే 'ఊరిదొక దారి ఉలిపి పిట్టదొక దారి' అన్న ముద్రపడుతుంది.

తరువాతది వానప్రస్థము. ఇదే వృద్ధాప్యములో అత్యంత కీలకమైన దశ. పిల్లలకు విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి, వారిని వాళ్ళ కాళ్ళపై నిలబడగల్గే స్థితికి తీసుకువచ్చి, వారికి తగిన పెండ్లిళ్ళు చేసిన తరువాత వారి వ్యక్తిగత విషయాలలో తలదూర్చకుండా దైవ చింతనతో కాలం గడుపుతుంటే వానప్రస్థం పాటించినట్టే. పూర్వము మహారాజులు వారి కుమారులు గురుకులములో అన్ని విద్యలు అభ్యసించి యోగ్యులుగా తిరిగి వచ్చిన తరువాత వారికి పట్టాభిషేకము చేసి రాజ్యము నప్పగించి భార్యా సమేతముగా అడవులకు వెళ్ళి మహాబుఘల సన్నిధిలో దైవధ్యానముతో ప్రశాంత జీవితము గడిపేవారు. అంటే, వారి హద్దులను వారు తెలుసుకొని పిల్లల విషయాలలో జోక్యములేకుండా ఎవరి స్వేచ్ఛను వారు కాపాడుకొనేవారు. కాలము మారింది కనుక, మనము ఏ అడవులకూ పోనవసరములేదు. ఇంటిలోనే మన హద్దులు తెలుసుకుని ప్రవర్తిస్తే అదే వానప్రస్థము. తాపత్రయాలు తగ్గించుకుంటే అదే సన్యాసాశ్రమము. అందుకనే స్వామి 'ముసలికోతియని పసివారలు నిన్ ముసిముసి నవ్వగ కనరే బొమ్మా' అన్నారు. పైన మనము చెప్పుకున్నట్లు తన హద్దులు మర్చిపోయి ముసలితనములో కదలలేక, కళ్ళు కనబడకా, చెవులు వినబడకా, ముడతలు పడిన ముసలిముఖముతో కోతిలా రెచ్చిపోయి గంతులేస్తే ఏ పసివారు నవ్వరా?!

(సశేషం)

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 35వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

విద్యార్థులను సరిదిద్దడానికి స్వామి ఒక్కొక్కసారి మౌనం వహిస్తుంటారు. కోపగించినట్లు నటిస్తారు. నిజానికి వారికి కోపం ఎక్కడిది! సరియైన మార్గంలో నడిపించడానికి ప్రేమతో తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపమది.

ఒక పర్యాయం ఏ కారణంవల్లనో స్వామి పాత విద్యార్థులపై కినుక వహించారు. వారి వంక చూడటం లేదు. కుల్పంత్ హాలులో మందిరం వరండాకి దగ్గరగా బయట ఎడమవైపు వరుసలలో కూర్చుంటారు పాత విద్యార్థులు. వారివైపు చూడనైనా చూడకుండా వచ్చేసేవారు స్వామి. హాలులో స్తంభాలున్నాయి. పాత విద్యార్థులను తప్పించుకోవడానికా అన్నట్లు దర్శన సమయంలో స్తంభానికి అవతలివైపు నుంచి నడక సాగిస్తున్నారు భగవాన్.

ఈప్రకారం కొన్ని రోజులు సాగింది.

పాపం, ఆ పిల్లలు బాధపడుతున్నారు.

వాళ్ళ ఆవేదనను స్వామికి విన్నవించాలని అదను కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. అవకాశం దొరికింది.

ఒకరోజున ఇంటర్వ్యూరూమ్‌లోకి పిలిచారు. అక్కడున్న భక్తులతో బాబావారు చమత్కారంగా సంభాషిస్తున్నారు. అదే తగిన సమయమని భావించాను. మనసులో ప్రార్థించుకొని స్వామికి నివేదించాను, “స్వామీ, ఆనాడు భక్త ప్రహ్లాదుని ప్రార్థన మేరకు, ‘ఇందుగలడందు లేడని సందేహము వలదు’ అని చాటినందుకు స్పందించి నరసింహావతారాన్ని దాల్చి స్తంభాన్ని ఛేదించుకొని బైటికొచ్చారు. ప్రహ్లాదుని భక్తి విశ్వాసము లట్టివి. ఇక మా భక్తి స్థాయి ఎలా ఉన్నదంటే, బైట ఉన్న స్వామిని స్తంభంలోకి చొరబడేలా చేస్తున్నది. ఇది నాటికీ, నేటికీ తేదా”

స్వామి ఎంత అందంగా నవ్వారో చెప్పలేను. పాత విద్యార్థులకు శాప విమోచనమైనట్లు పరిస్థితులు మారినవి. కారుణ్యమూర్తి బాబా యథాప్రకారం వాళ్ళవంక చూడటం, వాళ్ళతో మాట్లాడటం ప్రారంభమైంది. ఇది చిన్న సంఘటనే కానీ, వినోదాత్మకము, సందేశాత్మకముకూడా. అయితే, నావల్ల కొన్ని పొరపాట్లు దొర్లిన సంఘటనలు కూడా లేకపోలేదు. ఒకటి రెండు చెప్పాలి కదా మరి.

వేసవిలో విద్యార్థులకు ‘భారతీయ సంస్కృతి - ఆధ్యాత్మికత’ అన్న అంశంపై సమ్మర్ కోర్సు ఏర్పాటు చేసేవారు స్వామి. ఆ సంవత్సరం కూడా సన్నాహాలు ప్రారంభమైనవి. అది నేను బృందావనం కాలేజీలో ప్రవేశించిన సంవత్సరం. అంతా కొత్తగా ఉంది. కొందరికి విధుల పంపకాల్ని చేస్తూ, ఒక కాగితంపైన వాళ్ళ పేర్లు వ్రాసి కవర్లో పెట్టి స్వామికి సమర్పించాను. ఆ లిస్టులో వారు ‘వద్దు’ అన్నవారి పేర్లను దురదృష్టవశాత్తు ముందు ఉంచటం జరిగింది. అనాలోచితంగా, అజాగ్రత్తగా ఆ పేపరు ఇవ్వటంవలన నేను తీవ్ర పరిణామాలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. స్వామి రాబోయే జన్మలకి కూడా గుర్తుండిపోయేలా కోప్పడ్డారు. తలుచుకుంటే ఈ రోజుకి కూడా నాకు వణుకు పుట్టుకొస్తుంది.

ఇంటికి దిగాలుగా తిరిగి వచ్చాను. ఇంటిల్లిపాది నన్ను చూసి బాధపడ్డారు. ఏనాడూ స్వామి నన్నంతగా కోప్పడలేదు. “నావల్ల కాదు. ఈ కొలువు నాకు చాలు. కరుణామూర్తికి, ప్రేమమూర్తికి ఇది న్యాయమేనా?!” అనుకుంటూ నాలో నేను కుమిలిపోయాను. నాతోపాటు ఇంటిల్లిపాదికూడా. భారంగా తెల్లవారింది. భజనలో తల దించుకుని విరక్తిగా, బాధగా కూర్చున్నాను. పలకరిస్తే కళ్ళనీళ్ళు బయటికొచ్చేటట్లున్నాయి. నేను చూడకుండా

ఉన్నప్పుడు స్వామి నన్ను చూస్తున్నారు. నేను చూసినప్పుడు ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకుంటున్నారు. 'డివైన్ రొమాన్స్' అంటే ఇదేనేమో!

భజన తరువాత బాబావారు, “అనిల్, రా, ఈ పుస్తకాలు, పెన్నులు, బ్యాడ్జీలని అనంతపురం కాలేజి గర్ల్స్ కి పంచు” అని ఆదేశించారు. ఆజ్ఞ శిరసావహించాను. చివరికి మళ్ళీ నన్ను పిలిచి, మూడు బ్యాడ్జీలు, నాకు, మా అమ్మకు, పెద్దమ్మాయికి ఇచ్చారు. సమ్మర్ క్లాసులకి వెళ్ళేందుకు వీలుగా మా అమ్మగారికి కారు ఏర్పాటు చేశారు. సమ్మర్ క్లాసులలో నాకు మూడు అవకాశాలు లిచ్చారు, ఒక గోష్టిలో సంచాలక పాత్రతో సహా.

సమ్మర్ క్లాసులు పూర్తి అయ్యాక శ్రీనివాస్ తో పెద్ద సంచీలో మూడు పట్టుచీరలు (ఇంట్లో ఆడవారికందరికీ అన్నమాట), నాకు సఫారీ సూటు, పండ్లు పంపించారు. “స్వామీ, ఆరోజు అంతగా కోపగించనేల? ఈరోజు ఇన్ని బహుమానాలందించనేల?” అనుకున్నాను. స్వామి నన్ను కోప్పడిన రోజునే రాధాకృష్ణ, శ్రీనివాస్ లు మా ఇంటికి వచ్చి ఓడరాచ్చారు. శ్రీ గంగాధరశెట్టిగారు, “స్వామీ, అనిల్ కుమార్ కొత్తవాడు. మీరంతగా కోప్పడితే బాధపడడా?” అన్నప్పుడు “నేనూ బాధపడుతూనే ఉన్నాను. కానీ, మళ్ళీ పొరపాటు చెయ్యకుండా గుర్తుండేలా మొదట్లోనే గట్టి డోసు ఇవ్వాలి కదా” అన్నారని తెలిసింది. ఇంక నేను చల్లబడిపోయాను. ఉక్రోశం మాయమైపోయింది. జ్ఞాపకాల పందిరిలో కొన్ని ముళ్ళ తీగలు కూడా అల్లుకుని ఉంటాయి కదా! గులాబీలకు ముళ్ళుండటం సహజమే కదా!

మరొక సంఘటన వివరిస్తాను. జన్మదిన సందర్భంగా పిల్లలకు దుస్తులు పంచాలనుకున్నారు స్వామి. కాలేజి పిల్లలకి సఫారీ సూట్లు, చిన్నపిల్లలకి షర్టు, ప్యాంటు. ఆ ప్రకారమే పంచుతున్నాను. తీరా మ్యూజిక్ కాలేజి పిల్లల దగ్గరకొచ్చేసరికి ఇరకాటంలో పడ్డాను. పేరుకి మ్యూజిక్ కాలేజి అయినా ఆ విద్యార్థులంతా చిన్నపిల్లలే. వారి కేమివ్వాలో అర్థం కాక, కాలేజి అన్నారు కదా అని సఫారీ సూట్లు ఇవ్వటం ప్రారంభించాను. ఇంకేముంది! కొంప మునిగింది! వెంటనే రమ్మని కబురంపేరు స్వామి. ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళేను. అక్కడ కొందరు విద్యార్థులు

కూడా ఉన్నారు. స్వామి నన్ను వాయిచేశారు. నేను కాసేపాగి గట్టిగా లెంపలేసుకుని, “స్వామీ, పొరపాటైంది, క్షమించండి. ఈవిషయాన్ని ఇక్కడితో వదిలేయండి. ప్లీజ్” అన్నాను. “నేనెప్పుడో వదిలేశాను. వెళ్ళి పని చూసుకో” అన్నారు. దాసుని దోషము దండముతో సరి అన్నట్లుగా, ఈ ప్రహసనం అక్కడితో ముగిసిపోయింది.

ఎంత తీపి పానకంలోనైనా ఒకటి రెండు మిరియాలు ఉండాలి కదా! అలాంటివే ఈ సంఘటనలు.

ఓసారి స్వామి సాయంకాల దర్శనం అయ్యాక సాయికుల్యంత్ హాలులో వేదికపైకి వచ్చి ముందు కూర్చున్న ఎమ్.బి.ఎ. పిల్లల్ని గట్టిగా మందలిస్తున్నారు. అందరిలో వణుకు పుట్టుకొస్తున్నది. “నన్ను ఏమి అర్థం చేసుకున్నారు? స్వామి ఇచ్చేవాడేగాని, పుచ్చుకునేవాడు కాదని తెలియదా! ఇంతకాలం మీరు ఇక్కడ ఉండి ఏం ప్రయోజనం? నాకు వెండి కంచం చేయించి బహూకరిస్తారా! ఏమనుకుంటున్నారు?” అని ఎడాపెడా వాయిచేశారు.

నిజానికి జరిగినదానితో నాకు సంబంధం లేదు. ఆ ఎమ్.బి.ఎ. పిల్లలకి నేను టీచర్ని కూడా కాదు. కానీ, వాళ్ళని చూస్తే జాలేసింది. కాస్త ధైర్యం పుంజుకుని, “స్వామీ, ఇది వారి తప్పు కాదు, నాదే తప్పు. సరియైన గైడెన్స్ ఇచ్చి ఉంటే ఇలా జరిగేది కాదు. వారికి సలహా ఇవ్వటంలో లోపం జరిగింది” అన్నాను.

స్వామి వెంటనే అనేశారు, “అంతా నీదే తప్పు. బేడ్ టీచర్ వి. బైటికి పంపించేస్తాను.”

కాసేపయ్యాక పిల్లలతో స్వామి యథాప్రకారం సంభాషింపనారంభించారు. హారతి తరువాత ఇంటర్వ్యూ గది గుమ్మం ముందు నుంచొని ఒక ప్రక్కగా తిరిగి నావంక చూసి చక్కగా నవ్వేశారు. వారికి తెలియనిదేముంది! ఈ విషయంలో నేను నిర్దోషినని తెలియదా! ఆ నవ్వుతో నా భయం, సంశయం ఎగిరిపోయాయి. ఇక్కడ ఆధ్యాత్మిక మధ్యవర్తిత్వం ప్రమాదకరమైనా చివరికి ప్రమోదాన్నే అందించింది.

బృందావనంలో రామబ్రహ్మంగారు అంటూండేవారు, “నా తప్పు ఎప్పుడూ లేదు. ఈ పిల్లల్ని వెనకేసుకొస్తున్నా నని స్వామి కోపగించేవారు.”

రామబ్రహ్మంగారిలో నేను శత సహస్రాంశం కూడా కాకపోయినా, పిల్లల్ని వెనకేసుకొచ్చి నేను ఇరకాటంలో పడి, ప్రమాదం అంచులదాకా వెళ్ళిన సందర్భాలు లేకపోలేదు.

కొడైకెనాల్లో జరిగిన సన్నివేశమది. ఒకరోజున ముందు వరుసలో కూర్చోవలసిన విద్యార్థి చివరి వరుసలో కూర్చున్నాడు. ఇది స్వామికి అసంతృప్తి కలిగించింది, ఆగ్రహం తెప్పించింది. “నీవు వెళ్ళిపో! ఇక్కడ చెప్పే విషయాలమీద నీకు ఆసక్తి లేనప్పుడు ఉండనవసరం లేదు. మధ్యాహ్నం సర్దుకుని వెళ్ళు” అన్నారు.

వాడికి కన్నీళ్ళొచ్చాయి. పాపం అనిపించింది.

“స్వామీ, మేము అందరికీ అవకాశం కల్పించాలని మొదటి వరుసలో ఏరోజు ఎవరు కూర్చోవాలో టైమ్ టేబుల్ వేశాము. ఆ ప్రకారమే అందరూ కూర్చుంటున్నారు. అందువల్ల నిత్యమూ ఇతనికి మొదటి వరుస రాదు కదా!” అనేశాను.

“అవును, అందరికీ ఛాన్సు రావాలి. మంచిదే” అని స్వామి ఆ పిల్లాడితో, “ఏమిరా! అనిల్ కుమార్తో చెప్పుకున్నావా? భజన హాలులోకి వెళ్లు” అన్నారు.

అంతా సద్దుమణిగిపోయింది.

ఆ సంవత్సరం నేను, జోగరావుగారు, సచ్చిదానందం ముగ్గురం కొడైకెనాల్లో ఒకే రూమ్లో ఉన్నాము. కాలం కలిసిరాకపోతే ఎవరికైనా కష్టాలు తప్పవు. ఏమైందోకాని సచ్చిదానందంగారు కష్టాల్లో పడ్డారు. ఆయన బ్రహ్మచారి, త్యాగశీలి. నీలగిరి జిల్లాలకు అధ్యక్షుడు. స్వామికి ప్రీతిపాత్రుడు. కానీ, ఏం చేస్తాం? కాలానికి తలొగ్గక తప్పదు మరి. స్వామి ఆయనతో మాట్లాడడం మానేశారు. ఆయన ఏడుస్తున్నాడు. నాకు బాధేసింది.

ప్రతి రోజు స్వామి ప్రసంగానికి ముందు ఒక విద్యార్థి, ఆ తర్వాత పెద్దలలో ఒకరు ప్రసంగించేవారు. ఆరోజున “అనిల్, ఈపొద్దు ఎవరు స్పీకర్?” అని అడిగారు, స్వామి.

“సచ్చిదానందంగారిని మాట్లాడమనండి స్వామీ” అన్నాను.

“ఎందుకు? అక్కర్లేదు” అన్నారు స్వామి.

“ఇది తమిళ ప్రాంతం. ఆయన తమిళంలో ప్రసంగిస్తే అందరూ సంతోషిస్తారు స్వామీ” అన్నాను.

“సరే, నువ్వే చెప్పు” అన్నారు.

నేను పైగ చేసి సచ్చిదానందంగారిని పాదనమస్కారం చేసుకొమ్మన్నట్లు సూచించాను. ఆయన నమస్కారం చేసుకున్నాడు. శరణాగతిపైన అనర్గళంగా తమిళంలో మాట్లాడాడు.

రెండు రోజులయ్యాక, “ఈరోజు స్పీకర్ ఎవరు?” అని స్వామి మళ్ళీ అడిగారు.

“నిన్న మొన్న వాకింగీకి వెళ్ళినప్పుడు అందరూ సచ్చిదానందంగారు బాగా మాట్లాడినారని మెచ్చుకోవటం విన్నాను స్వామీ, ఈరోజు కూడా ఆయన ఉపన్యాసం పెట్టించండి స్వామీ, ఇక్కడి గ్రామీణులకు ఇంగ్లీషు రాదు కదా! ఆయన తమిళంలో మాట్లాడితే అందరూ ఆనందిస్తారు” అన్నాను.

“అవునవును, సచ్చిదానందం! మాట్లాడు” అన్నారు స్వామి.

ఆ తర్వాత యథాప్రకారం రెండు పూటలా స్వామి సచ్చిదానందంగారితో మాట్లాడసాగారు.

మనసులో స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

ఒక తమాషా సందర్భం చెప్పాలంటోయ్.

ఒకరోజున కొందరు భక్తుల్ని ముందు వరుసలో కూర్చోబెట్టమని చెప్పారు స్వామి. కానీ, పొరపాటున అలా జరగలేదు. కొడైకెనాల్లో కృష్ణస్వామిగారని మేనేజరు ఉండేవారు. స్వామి ఆయన్ని పిలిచి గట్టిగా మందలిస్తుంటే ఆయన చేతులు జోడించి తలాడిస్తున్నాడు. ఆయనకు వినపడదు. సచ్చిదానందంగారిని కూడా పిలిచి స్వామి కోప్పడ్డారు. ఆయన నమస్కరిస్తూ తల త్రిప్పుతున్నాడు. ఆయనకీ చచ్చే చెవుడు. వినపడదు. ఆ దృశ్యం నాకు నవ్వు తెప్పించింది. “స్వామీ! మమ్మల్ని కోప్పడినట్లు కాదు. మీరు ఏమన్నా ఈ చెవిటివాళ్ళకి వినపడదు. ‘స్వామి మాతో మాట్లాడుతున్నారు, అంతే చాలు’ అనుకుంటారు” అని నాలో నేను అనుకుంటున్నాను. “ఇక్కడికి రా! నీకు కూడా చెప్పడేనా? వినపడుతుందా లేదా?” అన్నారు స్వామి నన్ను చూసి చిరుకోపం నటిస్తూ. “మీదయవల్ల బాగానే వినపడుతుంది స్వామీ” అంటూ వారి పాదాలపై వ్రాలాను. ఆ సీను ఈరోజుకీ తలుచుకుంటే నవ్వుస్తుంది.

భగవాన్ సన్నిధిలో 'కర్మయోగి' జోగారావు

నాకు తెలిసి, స్వామి సన్నిధిలో చిరకాలముండి ఎన్నెన్నో బృహత్పథకాలను అమలుచేసిన ప్రతిభాశాలురు, ప్రేమమయులు, స్నేహశీలి కల్నల్ జోగారావుగారు. స్వామి స్వయంగా, “కల్నల్ జోగారావు కర్మయోగి జోగారావు” అని ప్రశంసించారు. ఆయన అందరి గోడు విని చేతనైనంత సహాయం చేసేవారు. కొన్ని సందర్భాలలో స్వామికి విన్నవించి ఉపకారం చేసేవారు. అనంతపురం

ఆడపిల్లల కాలేజీ, హాస్టలు నిర్మాణాల విషయంలో స్వామికి కొన్ని ఫిర్యాదులు అందాయి. అప్పటికే వాటిని కట్టి చాలా కాలమైంది. అయినా ఆ కట్టడాలకి బాధ్యులు జోగారావు గారు కనుక ఆయనను పిలిచి దంచేశారు స్వామి. విన్న మేమంతా వణికిపోయాం.

భోజనాల సమయానికి జోగారావుగారు దుప్పటి తన్ని పడుకుండిపోయారు. అందరం డైనింగ్ హాలులో కూర్చున్నాం. ఆయన రాలేదు.

స్వామి, “జోగారావు ఏడి?” అని అడిగారు.

“ఆయన పడుకున్నారు స్వామీ” అన్నాను.

వెంటనే అక్కడినుంచి కదలి స్వామి మా రూమ్‌లోకి వచ్చి జోగారావుగారు పడుకున్న మంచంపై కూర్చుని బుజ్జగిస్తున్నారు. అలిగిన పిల్లాడిని తల్లి సముదాయిస్తున్న దృశ్యం జ్ఞాపకమొచ్చింది.

“ఏమి జోగారావు! పడుకున్నావు! ఏదో చేస్తుంటావు. నేను కోప్పడితే బి.పి. తెచ్చుకుంటావు. పడుకుంటావు. లే, లే! త్వరగా రా! నేను కూడా నీకోసం కాచుకున్నాను” అంటూ లేపి ఆయనను డైనింగ్ హాలుకు తోడ్కొని వచ్చారు సాయిమాత.

(సశేషం)

“దున్నపోతా!”

మిమ్మల్ని సరిదిద్దడానికి అప్పుడప్పుడు నేను కోపం నటిస్తానుకాని, నిజంగా నాకు కోపం లేదు. కోపం వచ్చినప్పుడు ఏ తిట్లు తిడతాను? “దున్నపోతా!” అంటాను, అంతే! అదే నా తిట్టు. నీవు మంచి కార్యాలు చేయకపోతే నిజంగా నీవొక ‘బఫెలో’ (దున్నపోతు) అనే చెప్పవచ్చు. మంచి పనులు చేసినప్పుడే నీవొక ‘గుడ్ ఫెలో’ (మంచివ్యక్తి) అవుతావు. ఈనాడు అందరూ దున్నపోతులుగానే ఉంటున్నారు. కారణమేమిటి? మంచిపనులు చేయటం లేదు. వర్షం పడినప్పుడు ఆవులు, దూడలు పరుగెత్తుతాయి, దున్నపోతు పరుగెత్తదు. ఉన్నచోటే తడుస్తూ ఉంటుంది. మీరు దున్నపోతుల మాదిరి కాకూడదు. మీలో పరివర్తన రావాలి. నేను అందరినీ ప్రేమిస్తాను. ప్రేమయే నా రూపము. ప్రేమయే నిజమైన శక్తి. నేను నా ప్రేమను అందరికీ ఏరితిగా పంచుతున్నానో, మీరు నా అంశమే కనుక, మీరుకూడా మీ ప్రేమను అందరికీ పంచండి. అప్పుడు నేను చేసినదే మీరు చేసినవారౌతారు. అప్పుడు మీరుకూడా భగవత్స్వరూపులే! ఇట్టి పవిత్రమైన భావాన్ని మీరు అనుసరించినప్పుడు జగత్తంతా నిత్యకల్యాణం, పచ్చతోరణంగా వర్ధిల్లుతుంది.

- బాబా

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 40వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

వాల్టర్ కోవన్ పునర్జన్మ

కేలిఫోర్నియాలో 'టూస్టిన్' అనే కోలనీలో నివసించే వాల్టర్ కోవన్, అతని భార్య ఎల్సీ కోవన్ ఎందరెందరో మహనీయులను, యోగులను సందర్శించి, ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతో పరిణతి చెందిన పుణ్య దంపతులు. పరోపకార పరాయణులన్న ఖ్యాతి గడించేరు. దేహంతర విహారములు చేయగల యోగ సిద్ధులు కూడా గురు ముఖతః పొందేరు.

ఒక పర్యాయము కోవన్ దంపతులు స్థూల దేహములు విడిచి సూక్ష్మ శరీరములలో ఎక్కువసేపు పర్యటించగా, తిరిగి స్థూల శరీరములో ప్రవేశించుటకు అవరోధము కలుగగా, సహాయార్థము తమ గురువుని ప్రార్థించేరు. ఆ తరుణంలో గురువు బదులు భగవాన్ బాబా సహాయపడి వాళ్ళను వాళ్ళ దేహాలకు చేర్చేరు. వాళ్ళ 80 ఏళ్ళ ఆధ్యాత్మిక సాధన సత్ఫలమే భగవాన్ బాబావారి సందర్శనం, సాన్నిధ్యం, జీవిత గమ్యంగా త్రికరణ శుద్ధిగా భావించేరు.

నాటి నుంచి వారి ఏకైక ఆరాధ్య ప్రత్యక్ష దైవం భగవాన్ బాబాయే. పథ్నాల్గుసార్లు ఇండియా వచ్చి బాబాను సందర్శించేరు. అంతేకాదు. వాళ్ళకు ఏ చిన్న సందేహమూ, సమస్య వచ్చి తల్చుకున్నా ఎన్నోసార్లు భగవాన్ బాబావారు టూస్టిన్లోని వారి గృహంలో భౌతిక కాయంతో ప్రత్యక్షమై వాళ్ళతో కూర్చుని సంభాషించేవారు. సాంకేతికమైన టెలిగ్రాములు కూడా పంపి బాబా వాళ్ళను సమాధానపరిచేవారు.

1971 డిసెంబరులో "వెంటనే బయల్దేరి మద్రాసు రండి - బాబా" అనే టెలిగ్రామ్ వచ్చింది. మద్రాసు భక్తులకు ఘోష చేసి కనుక్కుంటే బాబా క్రిస్మస్కి

మద్రాసులోనే ఉంటారని తెలిసింది. వీసాకు ప్రయత్నించి కోవన్ దంపతులు డిసెంబరు 23వ తేదీకి మద్రాసు చేరేరు. సాయంత్రం బాబాను దర్శించి, పాద సమస్కారం, అశీస్సులు పొంది, వాళ్ళకు అలవాటయిన, ప్రతిష్ఠాత్మకమైన కాన్మెరా హోటల్లో గది తీసుకున్నారు. అందులోనే స్వామికి సన్నిహిత భక్తులైన రతన్లాల్ దంపతులకూడా దిగేరు.

సుదీర్ఘ ప్రయాణ బడలిక వలన, వాల్టర్ అసలే అనారోగ్యంగా ఉన్న కారణంచేత, 24 సాయంత్రం క్రిస్మస్ ఈవ్ డిన్నర్ పాశ్చాత్య భక్తులు స్వామి సాన్నిధ్యంలో ఏర్పాటు చేసుకుని కోవన్ దంపతులను ఆహ్వానించినా వెళ్ళలేదు.

ఆ రాత్రి 11 గంటలకు బాత్‌రూమ్‌కి వెడుతూ వాల్టర్ పడిపోయేడు. ఎల్సీ హోటల్ సిబ్బంది సహాయంతో స్థూలకాయుడైన వాల్టర్‌ని లేవదీసి మంచంమీద పడుకో బెట్టించింది. రాత్రి 12 గంటలకి వాల్టర్ స్వాస్థ్యకోశ సంబంధమైన వ్యాధితో బాధపడటం చూసి వెంటనే తనకు ఆప్తమిత్రురాలైన శ్రీమతి రతన్లాల్‌ని పిలిచింది. వెంటనే హోటల్ అధికారి ఆ వ్యాధికి సంబంధించిన డా॥ రాస్‌ని రప్పించగా, అతడు చేయవలసిన చికిత్సలన్నీ చేసినా అతని ప్రయత్నం ఫలించలేదు. కొంతసేపటికి స్వాస్థ్యం, నాడి నిలిచిపోయేయి. వాల్టర్ మృతి చెందినట్లు ధ్రువీకరించేడు.

వెంటనే దుఃఖం కలిగినా ఎల్సీ కోవన్ అంతర్దుష్టితో ఆలోచించి, "ఇదంతా దైవ సంకల్పం కనుకనే వాల్టర్ క్రిస్మస్ పర్వదినాన పరమపదించేడు. ఈ అనుగ్రహం ప్రసాదించడానికే బాబా మమ్మల్ని ఇక్కడికి రప్పించి

ఉంటారు. బాబా సన్నిధానంలోనే, ఆశీస్సులతోనే ఈ దేహాన్ని విడిచిపెట్టే అదృష్టం కలగాలి” అన్న భావంతో ధైర్యంగా కర్తవ్య నిర్వహణకి ఉపక్రమించింది.

ఈ మృత దేహాన్ని హోటల్లో ఉంచటం భావ్యంకాదు. ముందు ఏంబులెన్స్ ఏర్పాటు చేసి, ఏదైనా మంచి హాస్పిటల్లో ఉంచి, ఆ తర్వాత స్వామి ఆజ్ఞానుసారం ఏం చెయ్యాలో అలా చెయ్యవచ్చు, అనుకుంది.

వెల్లింగ్టన్ ఆసుపత్రికి ఏంబులెన్స్లో తీసుకు వెళ్ళేటప్పటికి అక్కడ డ్యూటీలో ఉన్న డాక్టర్ పరీక్ష చేసి, వాల్టర్ మృతి చెందినట్లు తెలిపి, అతడి తాలూకువాళ్ళు వచ్చేవరకూ ఆ మృత దేహాన్ని ముక్కులోనూ చెవులలోనూ దూది పెట్టి ఒక ఖాళీ గదిలో ఉంచే ఏర్పాటు చేశాడు.

ఉదయం ఎల్నీ కోవన్ శ్రీమతి రతన్లాల్ని వెంట పెట్టుకుని స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళింది. పాశ్చాత్య భక్తులకు ఆనందం పంచుతూ, ఆ క్రీస్తున్ ఉదయం బాబా చాలా హడావిడిగా ఉన్నారు. యథాలాపంగా అటు వచ్చినట్లు వచ్చి ఎల్నీతో “వాల్టర్ బ్రతికే ఉన్నాడు. నేను పది గంటలకు అక్కడికి వస్తాను. మీరు వెళ్ళండి” అని చెప్పి, ఇతర భక్తుల మధ్య తిరుగుతూ ఉండగా ఎల్నీ, శ్రీమతి రతన్లాల్లు బయటకు వచ్చి టేక్సీ ఎక్కి వెల్లింగ్టన్ హాస్పిటల్కి వెళ్ళారు. అక్కడకు వెళ్ళేటప్పటికి పది గంటలు దాటిపోయింది. అప్పటికే సజీవంగా ఉన్న వాల్టర్ను ఉదయం డ్యూటీకి వచ్చిన డాక్టర్ పలకరిస్తూ పరీక్ష చేస్తూ ఉండటం చూసి వీళ్ళిద్దరూ నిర్ఘాంతపోయేరు.

క్రీస్తున్ వేడుకలలో పాల్గొంటున్న జాన్ హిస్లాప్ని బాబా దగ్గరికి పిలిచి, “వాల్టర్ మరణించేడు. నేనిప్పుడే అక్కడికి వెళ్ళి అతణ్ణి పునర్జీవితుణ్ణి చేసి వచ్చేను. వెళ్ళి చూడు” అన్నారు.

సనాతన సారథి, అక్టోబరు 2014

వాల్టర్ కోవన్ దంపతుల పునర్జీవాహోత్సవ దృశ్యం

జాన్ హిస్లాప్, జడ్జి దామోదరావుని వెంటబెట్టుకుని వెల్లింగ్టన్ హాస్పిటల్కి వెళ్ళి ఈ అద్భుత సంఘటన తాలూకు వివరాలన్నీ అధికారపూర్వకంగా ధ్రువీకరించేడు.

బాబా అక్కడ క్రీస్తున్ ఉత్సవంలో పాశ్చాత్య భక్తులను ఆశీర్వదిస్తూ, అదే సమయంలో వెల్లింగ్టన్ హాస్పిటల్లో వాల్టర్ చెవుల్లోనూ ముక్కులోనూ దూది తీసేసి, ఛాతీమీద మూడుసార్లు గట్టిగా చేతితో చరిచేటప్పటికి వాల్టర్కి తిరిగి ప్రాణం వచ్చింది. ఇలా జరిగినట్లు తర్వాత వాల్టర్ చెప్పేడు.

వాల్టర్ మరణించిన తరువాత అతనిని వెంటబెట్టుకుని బాబా పరలోకంలో ఉన్న న్యాయ స్థానానికి తీసుకు వెళ్ళేరు. “అక్కడ న్యాయమూర్తి సమక్షంలో నా గత జన్మల చరిత్ర వినిపించేరు. పేరూ ఊరూ మారినా ప్రతి జన్మలోనూ నేను ధర్మబద్ధంగానే జీవించినట్లుంది కానీ, ఏ జన్మలోనూ అక్రమంగా జీవించినట్లు ఆరోపణలు లేవు. తర్వాత బాబా ఆ న్యాయమూర్తితో, “ఇతడు వాల్టర్ కోవన్గా మరికొంతకాలం సత్యాన్వేషణ జరుపుతూ జీవించవలసి ఉంది. ఇతని ఆత్మను విడుదల చేయవచ్చు” అనగానే

న్యాయమూర్తి అంగీకరించేడు. నేను నా శరీరాన్ని చేరగానే బాబా నా ఛాతీమీద గట్టిగా మూడుసార్లు కొట్టి, “వాల్టర్, గెటప్” అంటుంటే నెమ్మదిగా నా శరీరం నా స్వాధీనంలోకి వచ్చింది. బాబా అదృశ్యమైపోయేరు. నేను కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి, డాక్టర్ ఆశ్చర్యంగా నన్ను పరీక్ష చేస్తున్నాడు” అని వాల్టర్ పునర్జీవితమైన తరువాత తన అనుభవాన్ని విశదీకరించేడు.

వాల్టర్ సజీవుడయ్యేక ఆ హాస్పిటల్‌లో 22 రోజులు విశ్రాంతి తీసుకున్న తర్వాత కోవన్ దంపతులు బెంగళూరు వెళ్ళేరు. అక్కడ వాల్టర్‌ని డాక్టరు పరీక్ష చేసి, అంతవరకూ అతడికున్న చక్కెరవ్యాధి, రక్తపోటు పూర్తిగా పోయేయని, బాబా అనుగ్రహంతో ఇప్పుడు చాలా ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడని చెప్పేడు. వాల్టర్ పునర్జీవితమైన సందర్భంలో బాబా బెంగళూరులో 80 సంవత్సరాల వయస్సుగల ఆ దంపతులకు పునర్వివాహోత్సవం జరిపి ఆశీర్వాదించిన తర్వాత వాళ్ళు అమెరికా తిరిగి వెళ్ళేరు.

ఆ తర్వాత వాల్టర్ సుమారు ఆరు నెలలు ఆరోగ్యంగా జీవించేడు. అనారోగ్య మరణాన్ని కోరుకున్న వాల్టర్ ఒక రాత్రి నిద్రలో ప్రశాంతంగా మరణించేడు. మర్నాడు ఉదయం ఎల్సీ లేచి చూసేటప్పటికి వాల్టర్ మరణించి ఉన్నాడు. ఈ వార్త వెంటనే స్వామికి తెలియ జెయ్యాలనుకుంటూండగా, “వాల్టర్ ఎరైవ్డ్ హియర్ ఇన్ గుడ్ షేప్ - బాబా” అన్న టెలిగ్రామ్ వచ్చింది.

వృద్ధుడు తెచ్చిన పూలమాల

బి. మోహన్‌రావు అనునాతడు దక్షిణ రైల్వే ఉద్యోగి. రిటైర్ అయి 2000 సం॥ వరకూ జీవితాంతం ప్రశాంతి నిలయంలోనే గడిపేడు. మంచి గాత్రంతో సాయి భజనలు పాడేవాడు. మద్రాసులో అతడు ఉద్యోగిగా ఉన్నప్పుడు స్వామి మద్రాసు ఎప్పుడు వచ్చినా మోహన్‌రావు చేత భజనలో పాటలు పాడించేవారు. రిటైర్ అయిన తర్వాత ప్రశాంతి మందిరంలో భజనలు పాడటమే కాక విదేశీయులకు భజనలు నేర్పేవాడు.

మద్రాసులో అతడు ఉండే ఇంట్లో ముందర హాలును పూజామందిరంవలె అలంకరించి ప్రతి గురువారం

సాయంత్రం భజన జరిపేవాడు. సుమారు నలభై మంది ఆ భజనలో పాల్గొనేవారు. పువ్వులు అమ్మే ఒక ముదుసలి నిత్యం సాయంత్రం అయిదు గంటలకు ఒక మల్లెపూల మాల తెచ్చేది. ప్రతి గురువారం భజన ఉండటంచేత ఆమెవద్ద మూడు పెద్ద మాలలు కొనేవాడు. ఆనాడు ఏకాదశి, గురువారం. పెద్దగా వాన రావటంచేత, వతనగా తెచ్చే ఆ ముదుసలి సాయంత్రం ఐదు గంటలకు పూలు తేలేదని, అతడు ఆఫీసు నుండి ఆరు గంటలకు వచ్చినప్పుడు అతని భార్య చెప్పింది. ఎంత వర్షమైనా గొడుగులు వేసుకున్నా భక్తులు భజనకు వస్తారని తెలిసిన మోహన్‌రావు మరొక పావు గంట చూచి, ఇక ఆమె రాదని నిర్ధారించుకొని తానే గొడుగు వేసుకొని వెళ్ళి పూలమాలలు కొని తెచ్చుకుందామని సిద్ధమవుతూండగా ఒక వృద్ధుడు ఆ వృద్ధురాలు పంపిందని చెప్పి సైకిలుమీద వర్షములో తడుస్తూ వచ్చి చక్కని మూడు మల్లెమాలలు ఇచ్చి వెళ్ళాడు.

ఓ నెల రోజుల తరువాత మోహన్‌రావు స్వామి దర్శనార్థం ప్రశాంతి నిలయం వచ్చాడు. అలవాటు ప్రకారం స్వామి గదికి వెళ్ళి వారికి పాదసేవ చేస్తూ మాటల సందర్భంలో, “స్వామీ, నేను ప్రతి గురువారం మద్రాసులో మా ఇంట్లో భజన చేస్తున్నాను” అని విన్నవించాడు. స్వామి వెంటనే, “అవును నాయనా, నీ భజనలు వింటున్నాను. చాలా బాగున్నాయి” అన్నారు. అప్పుడు మోహన్‌రావు కాస్త సాహసం చేసి, “స్వామీ, మీరు నన్ను తృప్తిపరచటానికి అలా చెపుతున్నారేమో! ఎక్కడో మద్రాసులో నేను పాడుతున్న భజనలు మీరు వింటున్నారనటానికి నాకు నిదర్శనం ఏమిటి?” అని అడిగాడు. అప్పుడు స్వామి చిరునవ్వుతో, “నాయనా! క్రిందటి నెల హోరున వర్షం పడుతున్నప్పుడు నీకు పూలమాలలు తెచ్చి ఇచ్చిందెవరనుకున్నావు?” అని అడుగగా, మోహన్‌రావు ఆసందాశ్రువులతో స్వామి పాదాలకు సమస్కరించేడు.

మరువలేని గుణపాఠం

మోహన్‌రావుకి మరువలేని మరొక అనుభవం కూడా ఉంది. రైల్వే ఉద్యోగి అవటంవలన సంవత్సరమునకొక పర్యాయము సకుటుంబముగా మద్రాసునుండి ఏ ఊరుకైనా ట్రెయిన్‌లో ఒక పర్యాయము వెళ్ళి తిరిగి

రావటానికి ఫ్రీ పాస్ ఇచ్చేవారు. ఆ పాస్ మీద వెళ్ళే తేదీ, తిరిగివచ్చే తేదీ రాసి ఉంటాయి. స్వామి పుట్టిన పండుగకు పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు స్వామి మోహన్‌రావుతో, “నీకీ ఉద్యోగం ఉండాలా? ఊడాలా?” అనగానే మోహన్‌రావు బిత్తరపోయి అర్థం కానట్టు మొహం పెట్టాడు. అప్పుడు స్వామి, “దసరాకి ఫ్రీ పాస్ మీద నువ్వు, నీ భార్య వచ్చేరు. మళ్ళీ ఇప్పుడు ఫ్రీ పాస్ ఎక్కడినుండి వచ్చింది? ఆ పాస్ మీద ఉన్న తేదీలని మార్చావు, టికెట్ కలెక్టర్ సంతకాన్ని జగ్రత్తగా తుడిచేశావు. దాన్ని టికెట్ కలెక్టర్ నిశితంగా పరిశీలిస్తే నీ బండారం బయటపడుతుంది. నీవు చేసిన నేరానికి శిక్ష ఏమిటో తెలుసా? నిన్ను ఉద్యోగం నుంచి డిస్మిస్ చేస్తారు. అవునా కాదా?” అని స్వామి అనగానే మోహన్‌రావు స్వామి పాదాలపై పడి క్షమాపణ

కోరి, లెంపలేసుకుని, “స్వామీ, ఏం చేయను? నా దగ్గర ప్రయాణం ఖర్చులు లేవు. మీ పుట్టిన పండుగకు రాకుండా ఉండలేకపోయాను” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామి “సరే, ఈసారికి ఆ పాస్ మీదనే తిరిగి వెళ్ళు. టికెట్ కలెక్టర్ నీ పాస్ ను తనిఖీ చేయకుండా చూస్తాను. మళ్ళీ ఇలాంటి తప్పు చేయకు” అని మందలించారు. విభూతి సృష్టించి, దానిని పొట్లం కట్టి జేబులో పెట్టుకొమ్మని చెప్పారు.

తిరుగు ప్రయాణంలో టికెట్ కలెక్టర్ అందరి టికెట్లు తనిఖీ చేశాడు. మోహన్‌రావుకు ఇరు ప్రక్కల కూర్చున్న ప్రయాణికులను టికెట్లు అడిగాడు కానీ, మోహన్‌రావుని అడగలేదు. స్వామి చెప్పిన పాదాన్ని మోహన్‌రావు మళ్ళీ మరచిపోలేదు.

(సశేషం)

ఏది ఉంటే అది

డాక్టర్ బిక్కిన సీతారామయ్యగారు పూర్వకాలపు ఎల్ఎమ్పి డాక్టరు, వృద్ధుడు, భక్తుడు. 1950 దశకమునుండి 1970 దశకము వరకూ ఆయన ఆధ్వర్యంలోనే అప్పుడు ప్రశాంతి నిలయంలో ఉన్న చిన్న హాస్పిటల్ లో వైద్యం జరిగేది. హాస్పిటల్ లో ఉండే మందులు, ఇంజెక్షన్లు పరిమిత సంఖ్యలోనే ఉండేవి. సాధారణంగా వ్యాధిగ్రస్తులు భక్తి విశ్వాసాలతో స్వామి దర్శనానికి వచ్చేవారు. స్వామి ఉపశమన వచనాలు, విభూతి ప్రసాదంతో వారి వ్యాధి తగ్గిపోయేది. స్వామి విభూతికంటే మందులపైనే నమ్మకమున్నవాళ్ళను స్వామి కనిపెట్టి, హాస్పిటల్ కి వెళితే డాక్టర్ టేబ్లెట్ లిస్తాడు అని చెప్పి పంపేవారు. వాళ్ళు డాక్టర్ ఇచ్చిన టేబ్లెట్ వేసుకుంటే వ్యాధి నెమ్మదించేది.

వ్యాధి తీవ్రతను బట్టి స్వామి డా॥ సీతారామయ్యగారిని పిలిచి, ఇంజెక్షన్ ఇమ్మనేవారు. మొదటిసారి స్వామి ఇంజెక్షన్ చెయ్యమనగానే, ఆయన స్వామిని ప్రత్యేకముగా కలిసి, “ఏ ఇంజెక్షన్ స్వామీ?” అని అడిగేరు.

“ఏది ఉంటే అది. వాళ్ళ వ్యాధి నువ్విచ్చే ఇంజెక్షన్ వల్ల నయమవ్వదు. స్వామి సంకల్పంవల్ల నయమవుతుంది. అయితే, కొందరు పల్లెవాళ్ళకు ఇంజెక్షన్ అంటే గురి, మానసిక సంతృప్తి. అందుచేత ఏ ఇంజెక్షన్ ఉంటే అది చెయ్యి” అన్నారు.

అప్పట్నుంచీ ఆయన ఇంజెక్షన్ చేస్తుండగా, పేషంట్స్ ‘సాయిరాం’ అనమని, తానుకూడా ‘సాయిరాం’ అనేవారు. ఆ తారక మంత్రంతో అన్ని వ్యాధులూ కుదిరిపోయేవని ఆయనే చెప్పేరు. P

సాయి సమర్పణ

యునైటెడ్ కింగ్డమ్ బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులూ 2014 ఆగస్టు 1వ తేదీన సంకీర్తన చేశారు. ముందుగా యునైటెడ్ కింగ్డమ్ శ్రీ సత్యసాయి సర్వీస్ ఆర్గనైజేషన్ ప్రెసిడెంటు కిరణ్.బి.పటేల్ యునైటెడ్ కింగ్డమ్లో ఇటీవల వరదలు సంభవించినప్పుడు సాయి భక్తులు సత్వరమే స్వచ్ఛందంగా ముందుకు వచ్చి వరద బాధితులను ఆదుకున్నారని చెప్పారు. ఆనాటి సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను స్వామి దివ్య చరణాలచెంత సమర్పిస్తున్నామన్నారు. 50 నిమిషాలపాటు కొనసాగిన 'సాయి సమర్పణం' 'ప్రేమకు రూపై నిలిచిన సాయికి స్వాగతం సుస్వాగతం' పాటతో ప్రారంభమైంది. తెలుగు, తమిళం, హిందీ, ఇంగ్లీషు భాషలలో భక్తులు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. అనంతరం యునైటెడ్ కింగ్డమ్ బాలవికాస్ బాలలు నర్తించారు.

ఐరోపా సాయి భక్తుల సంకీర్తనా రవళి

ఆగస్టు 7వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయి సంస్థల జోన్ 7కు చెందిన దేశాల సాయి భక్తులు స్వామికి తమ కృతజ్ఞతలను తెలుపుకుంటూ, కీర్తిస్తూ తొమ్మిది భాషలలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. సంకీర్తనానంతరం జోన్ 7కు చెందిన దేశాలలో నిర్వహిస్తున్న సేవా కార్యక్రమాల వీడియో క్లిప్పింగులను ప్రదర్శించారు. ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమములో ఆస్ట్రియా, బెల్జియం, చెక్ రిపబ్లిక్, టోనియా, ఫిన్లాండ్, జర్మనీ, గ్రీన్లాండ్, హంగరీ,

ఐస్లాండ్, లాట్వియా, లిథియానియా, లక్షెంబర్గ్, నెదర్లాండ్స్, నార్వే, పోలండ్, స్లోవేకియా, ఇంకా స్వీడన్ దేశాలనుండి వచ్చిన భక్తులు పాల్గొన్నారు.

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

భారతావని 68వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలను ప్రశాంతి నిలయంలో అత్యంత వైభవముగా నిర్వహించారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ఆగస్టు 15వ తేదీ సాయం సమయంలో స్వామి సన్నిధిలో "బద్లేంగే హమ్ బద్లేంగే వతన్" నాటికను సమర్పించారు. బ్రిటీషు సామ్రాజ్య వాదుల నుండి భారతదేశం రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించి 67 వసంతాలు గడిచినా, ఇంకా వర్గ వైషమ్యాల నుండి విముక్తి సాధించవలసి ఉన్నదని, మహాన్నతమైన సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలతో కూడిన జాతి పునర్నిర్మాణములో సత్యసంధత, ధర్మవర్తనం విశిష్టమైన పాత్రలను పోషిస్తాయని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. సమాజములో వివిధ రంగాలలో, ఆఖరికి వైద్యరంగములో కూడా ధనానికి అధిక ప్రాధాన్యత నెలకొనటం శోచనీయమని, వ్యష్టి స్థాయిలో పరివర్తన ప్రారంభమైతే, అది సమాజాన్ని, జాతిని ప్రభావితం చేస్తుందని, ఐకమత్యముతోనే పరిపూర్ణమైన స్వాతంత్ర్యం సిద్ధిస్తుందని ఈ నాటిక సందేశం. విలువలతో కూడిన జీవితంపట్ల ఆసక్తిని పెంపొందింపజేసి, మానవాళిని ముక్తిపథంపై నడిపిస్తున్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి ప్రణామములు అర్పించటంతో ఈ నాటిక ముగిసింది. అనంతరం రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ సభ్యులు భగవాన్ బాబావారిపై వీడియో ప్రదర్శించారు.

శ్రీకృష్ణుడే శ్రీ సత్యసాయి

ఆగస్టు 17వ తేదీన సాయంవేళలో డా॥ జంధ్యాల సుమన్బాబు ప్రసంగిస్తూ, శ్రీకృష్ణుడే శ్రీసత్యసాయి అన్నారు. ఈ అభేదానికి నిరూపణగా వీరు ఈ అవతారాల కాలాలలో సంభవించిన ఘటనలను, మహర్షుల ప్రకటనలను ఎంచుకొన్నారు. ఆ సంఘటనలలో కొన్ని:

శ్రీకృష్ణుడు తన కొలువుకూటానికి వేంచేస్తున్నాడన్న సమాచారాన్ని అందుకున్న దుర్యోధనుడు సభలోని రాజులందరినీ హెచ్చరించాడు, కృష్ణుని మాయలో పడి ఆయన పాదాలకు నమస్కరించవద్దని, అది తన ఆజ్ఞ అని. శ్రీకృష్ణుడు సభలో ప్రవేశించి, దుర్యోధనుని సింహాసనం ముందు నిలబడి, కాలిబొటన వేలితో నేలను నొక్కగా ఆ ప్రదేశం పల్లమై దుర్యోధనుని సింహాసనం ఉన్న ప్రదేశం ఎత్తయింది. హఠాత్తుగా సంభవించిన ఈ పరిణామంతో సమతుల్యత దెబ్బతినగా, దుర్యోధనుడు ఎగిరి శ్రీకృష్ణుని పాదాలచెంత పడ్డాడు. శ్రీకృష్ణుడు దుర్యోధనునితో, “బావా! నీవు నాకు పాదనమస్కారము చేయాలా! లే, లే” అన్నాడు. రారాజు దుర్యోధనుడే శ్రీకృష్ణుని ముందు మోకరిల్లాడని భావించి రాజులందరూ శ్రీకృష్ణునికి పాదాభివందనం చేశారు.

ఇటువంటి సంఘటన శ్రీ సత్యసాయి అవతారములో కూడా జరిగింది. 1962లో భగవాన్ నవరాత్రి ఉత్సవాల సమయంలో ప్రశాంతి నిలయంలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞాన్ని నిర్వహించ సంకల్పించి, కాకినాడ వాస్తవ్యులైన శ్రీ ఉప్పలూరి గణపతి శాస్త్రిగారిని ప్రధాన ఋత్విక్కుగా నియమించారు. గణపతి శాస్త్రిగారు 48 మంది పండితులతో బయలుదేరారు. మార్గమధ్యములో పండితులకొక సందేహము కలిగి గణపతి శాస్త్రిగారిని అడిగారు, “మనము పుట్టపర్తికి వెళ్ళినప్పుడు బాబావారికి పాదనమస్కారము చేయాలా?” అని.

శాస్త్రిగారికి స్వామిగురించి కొంత తెలుసు. ఈ సంభాషణ సర్వజ్ఞులైన స్వామికి తెలుస్తుందని గ్రహించి, “దయచేసి ఈ సంభాషణను పొడిగించవద్దు. నేను మీకు ఎటువంటి ఆదేశాలూ ఇవ్వలేదు కదా” అన్నాడు.

వారంతా పుట్టపర్తికి వచ్చారు. ఆ పండితులు స్వామికి పాద నమస్కారము చేయకూడదన్న కృత నిశ్చయముతో ఉన్నారు. భగవాన్ బాబావారు మందిరములోకి ప్రవేశించి వారితో, “చాలా సంతోషం. మీరు నిరంతరం వేదాధ్యయనం చేస్తున్నారు. మీకు చక్కని ఫలితాలను ఇవ్వడానికే మిమ్మల్ని అక్కడినుండి ఇక్కడికి పిలిపించాను కానీ, పాద నమస్కారము చేయించుకోవటానికి కాదు”

అన్నారు. వెంటనే ఆ పండితులందరూ స్వామికి పాదాక్రాంతులయ్యారు. తరువాతి కాలములో, భగవాన్ బాబావారి చరణ కమలాలను స్పృశించటమంటే అది ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలమని గ్రహించారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం స్వామివారి దివ్య సందేశాన్ని ప్రసారము చేశారు. ప్రాచీన కాలమునుండి శ్రీకృష్ణ నామము అందరికీ ఎంతో ప్రీతిపాత్రమైనది అన్నారు. శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలలను ప్రస్తావిస్తూ ఒక సంఘటనను వివరించారు. ఒకమారు యమునా తీరములో గోవులతో, గోపబాలురతో విహరిస్తున్న సమయంలో హఠాత్తుగా అగ్నిజ్వాలలు వారిని చుట్టుముట్టాయి. గోవులు భయంతో చెల్లాచెదురయ్యాయి. అప్పుడు కృష్ణుడు గోపబాలురతో, “ఒక్క క్షణం కళ్ళు మూసుకోండి” అనగా వారు అట్లే చేశారు. వాళ్ళు కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి అగ్నిజ్వాలలు లేవు. పైగా చెదిరిపోయిన గోవులన్నీ గోపబాలుర చెంతనే ఉన్నాయి. భగవంతుని దివ్య ప్రభావము ఏదో ఒక దేశానికి పరిమితం కాలేదు, నాస్తిక దేశమైన రష్యాకుకూడా ప్రాకింది, అంటూ స్వామి ఉల్ఫ్ మెస్సింగ్ ఉదంతాన్ని వివరించారు.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

ఆగస్టు 18వ తేదీన ఉదయం రుద్ర ప్రవచనానంతరం ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థుల నాదస్వర వాదనతో శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి వేడుకలు ప్రారంభమైనాయి. ఇంతలో సాయి విద్యార్థులు అలంకరించిన గోవులను శ్రీ సత్యసాయి గోకులమునుండి తోడ్కొని వచ్చి సాయికుల్యంత హాలులోకి ప్రవేశించారు. గోవులతోపాటు దూడలు, జింకలు, కుందేళ్ళు, నెమళ్ళు, ఇంకా శ్రీ సత్యసాయి సీనియర్ బాలుర హాస్టల్ నుండి శునకం ‘జాలీ’ని కూడా తీసుకు వచ్చారు. భగవాన్ ప్రారంభించిన సంప్రదాయాన్ని పాటిస్తూ ఆశ్రమ నిర్వాహకులు వీటికి ఆహారాన్ని అందించి ఆనందింపజేశారు. తదుపరి సాయి విద్యార్థులు పాండురంగాష్టకమును, మధురాష్టకమును గానం చేశారు. శ్రీకృష్ణావతారములోని కొన్ని ఘట్టాలను ఆవిష్కరిస్తూ నర్తించారు.

ఆనాటి సాయంకాలం రేడియో సాయి గ్లోబల్ హాల్లో పనిచేస్తున్న సాయి పూర్వ విద్యార్థి ప్రేమ్ అనూప్ శ్రీకృష్ణుడు మానవాళికి ఇచ్చిన హామీ 'యోగక్షేమం వహామ్యహమ్'ను ప్రస్తావించాడు. శ్రీకృష్ణ, శ్రీసత్యసాయి అవతారాల మధ్యగల సారూప్యతను వివరించాడు. తదుపరి గతములో స్వామి సన్నిధిలో జరిగిన గోకులాష్టమి విశేషాల వీడియో క్లిప్పింగులను భక్తులు వీక్షించారు.

హరినామ కీర్తన కలియుగ సాధన - నాటిక

ఆగస్టు 24వ తేదీన సాయం వేళలో ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు నామస్మరణ విశిష్టతను తెలియజేస్తూ సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమము కీకారణ్యములో చిక్కుకున్న నలుగురు వ్యక్తుల అనుభవము. విరుద్ధమైన స్వభావాలతో వివిధ సిద్ధాంతాలను అనుసరిస్తున్న ఈ వ్యక్తులు అరణ్యములోనుండి బయటపడే మార్గాన్ని కనుగొనలేక అనేక ఇక్కట్లకు గురి అవుతారు. వీరికి తారసపడ్డ ఇద్దరు యువకులు నామస్మరణ విశిష్టతను తెలియజేస్తారు. వారి సహాయముతో అరణ్యములోనుండి బయటపడిన ఆ వ్యక్తులలో పరివర్తన కలుగుతుంది. నామస్మరణ అన్ని సమస్యలకూ తరణోపాయమని, జీవయాత్రలో మార్గసూచియై ఉత్తమ పథమువైపు నడిపిస్తుందని వారు గ్రహిస్తారు. ఈ నాటికలో కొన్ని పురాణ గాథలను ప్రవేశపెట్టారు. ప్రాపంచిక విషయాసక్తితో అంతిమ సమయంలో భగవన్నామాన్ని స్మరించలేకపోయిన అజామిశ వృత్తాంతము, రోమణుషి - పాండవుల వృత్తాంతము, నారద - తుంబురుల ఉదంతము, అన్నమయ్య అనన్య భక్తి నామస్మరణ ప్రాముఖ్యతను విశేషముగా తెలియజేశాయి.

ప్రేమ ఆరాధన

ఆగస్టు చివరి వారంలో పశ్చిమ బెంగాల్ నుండి 400 మంది యువతీ యువకులు ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఆగస్టు

'హరినామ కీర్తన కలియుగ సాధన' నాటికలోని ఒక దృశ్యం

28వతేదీన సాయం సమయంలో వీరు సంకీర్తన చేశారు. ఈ బృందములో సభ్యులుగా విచ్చేసిన సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల పూర్వ విద్యార్థులు గానము చేయగా మిగిలినవారు అనుసరించారు.

గణేశ చతుర్థి

ఆగస్టు 29వ తేదీన ఉదయం కుల్వంత్ హాలులో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు గణేశ స్తోత్రమును, గణేశ అష్టకమును, గణేశ పంచరత్న స్తోత్రమును పఠించారు.

ఆనాటి సాయంకాలం రేడియో సాయి గ్లోబల్ హాల్లో పనిచేస్తున్న సాయి పూర్వ విద్యార్థి, బిషు పృష్టి కుల్వంత్ హాలులో భక్తులనుద్దేశించి ప్రసంగించారు. గణేశ గాయత్రి మంత్రములో గణేశుని ఏకదంతాన్ని ప్రముఖంగా వర్ణించటంలోగల అంతరాధ్యాన్ని వివరించారు. భగవత్ కార్యమూ, లోక కల్యాణకరమూ అయిన మహాభారతాన్ని వ్యాస మహర్షి చెబుతుంటే వ్రాసే బాధ్యతను స్వీకరించిన గణేశుడు మధ్యలో ఘంటం విరిగిపోగా ఒక్క క్షణమైనా ఆలస్యం చేయక, తన దంతాన్ని ఊడబెరికి తన కార్యములో నిమగ్నుడవుతాడు. కార్యదీక్ష, అంకిత భావమూ ఏకదంతుడైన గణేశుడు మనకు అందిస్తున్న సందేశమన్నారు.

అనంతరం భగవాన్ బాబావారి ప్రసంగాన్ని ప్రసారం చేశారు. వ్యక్తిత్వ నిర్మాణములో సత్సంగముయొక్క పాత్రను వివరించారు, భగవాన్. దైవానుగ్రహము మాత్రమే మానవుణ్ణి కర్మప్రాబల్యమునుండి రక్షించగలదని చెప్పారు. అల్పాయుష్షుడైన మార్కండేయుడు దైవానుగ్రహముతో చిరంజీవి అయిన ఉదంతాన్ని వివరిస్తూ దైవస్పర్శచేత, దైవప్రార్థనచేత, దైవకృపచేత ఎటువంటి కర్మనైనా తప్పించుకోవచ్చు అన్నారు. 'దైవము నీ దేహమునందే ఉన్నాడు. అంతరంగములో ఉన్న దైవతత్వాన్ని మనము గుర్తించాలి' అన్నారు. దైవాజ్ఞను అనుసరించాలనీ, ఏకాత్మభావాన్ని అలవర్చుకోవాలనీ, ఇంతకుమించిన సాధన ఏదీ లేదు అన్నారు.

ఆగస్టు 31వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయి విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు, ఇతర సిబ్బంది గణేశ నిమజ్జనంలో పాల్గొన్నారు. విద్యార్థుల బృందాలు

సృజనాత్మకంగా రూపొందించిన వాహనాలలో గణేశ ప్రతిమలను ఉంచి ఊరేగింపుగా సాయికుల్యంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. ఈ గణేశ ప్రతిమలు, వాహనాలు ఆధ్యాత్మిక సందేశముతోపాటు సామాజిక స్ఫూర్తిని కూడా ప్రతిబింబించాయి. అటవీ సంపద పరిరక్షణ, పక్షుల రక్షణ వంటి ఇతివృత్తాలు భక్తుల దృష్టి నాకర్పించాయి. ప్రైమరీ స్కూలు బాలులు, హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలురు నృత్య కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. విద్యార్థులు సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రతిమలతో ప్రదక్షిణ చేసి, స్వామికి ప్రణామములు అర్పించి నిమజ్జనానికై తరలి వెళ్ళారు. కుల్యంత్ హాలులో 15 నిమిషాలపాటు భజన జరిగింది. స్వామి స్వరములో “సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం...” పాటను భక్తులు విన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

Sri Sathya Sai Airport

(A Unit of Sri Sathya Sai Central Trust)

Puttaparthi, Andhra Pradesh

Invites applications for the following posts:

1. Aerodrome Officer:

Retired personnel from Defence Services (Aviation) / Airlines / Airports Authority of India who are conversant with operation of equipment in Control Tower which includes operational functions of airport.

2. Airport Security Officer:

Retired Defence Services / Police / PSU / Airlines personnel preferably under 45 years so that they can be trained by Bureau of Civil Aviation Security to look after Aerodrome Security.

3. Maintenance Engineer (Ground Equipment):

Retired personnel conversant with servicing, maintenance and handling of all ground and ramp equipments. Should have experience in maintenance of power distribution system in the operational area. Aviation background is desirable.

Applicants should forward their resume to: **The Secretary, Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi, Andhra Pradesh. Pin 515134.**

Note: The selected officers will be appointed on an honorarium basis which will be fixed as per Sri Sathya Sai Central Trust norms and mutual negotiations.

- Director

విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు

యు.ఎస్.ఎ.:

2014 మార్చి 15వ తేదీన దక్షిణ కేలిఫోర్నియాలో ఆ ప్రాంతానికి వలసవచ్చిన, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన కుటుంబాల ఉపయోగార్థం సత్యసాయి వలంటీర్లు వార్షిక కరోనా వైద్య శిబిరాన్ని నిర్వహించి 607 మందికి వైద్య

దక్షిణ కేలిఫోర్నియాలో నేత్ర వైద్య శిబిరం

సేవలందించారు. మరో 267మందికి దంత వైద్యసేవ లందించారు. కంటి పరీక్షలు కూడా నిర్వహించి 400 మందికి సులోచనాలు అందజేశారు.

ఈశాన్య (రీజియన్ 1), మధ్య అట్లాంటిక్ (రీజియన్ 2), ఆగ్నేయ (రీజియన్ 3) ప్రాంతాలకు చెందిన సాయి భక్తులు 2014 మే 23 - 26 తేదీల మధ్య వార్షిక ఆధ్యాత్మిక శిబిరాలను నిర్వహించుకున్నారు. వీటిలో అనుభవజ్ఞులైన వక్తలచే స్ఫూర్తిదాయకమైన ప్రసంగాలు, ధ్యానము, భక్తి సంగీతము, వర్క్ షాపులు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు చోటుచేసుకున్నాయి. ఈశాన్య ప్రాంతపు 39వ వార్షిక ఆధ్యాత్మిక శిబిరంలో భాగంగా ఒక మెడికల్ క్యాంపుకూడా నిర్వహింపబడింది. మధ్య అట్లాంటిక్ ప్రాంతంవారు నిర్వహించిన ఆధ్యాత్మిక శిబిరంలో 850 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

ఆస్ట్రేలియా:

2014 ఏప్రిల్ 24వ తేదీన దక్షిణ ఆస్ట్రేలియాలోని అడిలైడ్ లో సాయి యువత నిర్వహించిన సమావేశంలో 80 మంది భక్తులు పాల్గొని తమ నిత్య జీవితాన్ని భగవాన్ బోధనలు ఎంతగా ప్రభావితం చేసిందీ చర్చించారు.

సాయి యువత నిర్వహించిన సమావేశం

ఈ సమావేశంలో క్వీన్స్లాండ్ లోని సత్యసాయి స్కూలు సాధించిన పురోగతిపై ఒక నివేదిక సమర్పించారు. జ్యోతిష్యానంపై ఒక వీడియో ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేశారు.

ఆస్ట్రేలియా సత్యసాయి సంస్థ రక్షదానంపట్ల ప్రజలలో స్ఫూర్తి కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో 'క్లబ్ రెడ్' అనే బృందాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. ఈ బృందంలో సభ్యులైన 400 మంది సత్యసాయి వలంటీర్లు భగవాన్ దివ్య ఆరాధన దివసమును పురస్కరించుకొని రక్షదానం చేశారు.

నేపాల్:

2014 జనవరి - ఏప్రిల్ మాసాల మధ్య నేపాల్ లోని ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ పలు ప్రాంతాల్లో అధ్యాపకుల శిక్షణ శిబిరాలని నిర్వహించింది. ఘోరాహి, ఖాట్మండు, లామాతర్, లలిత్ పూర్ లో 400 మంది

అధ్యాపకుల శిక్షణ కార్యక్రమం

స్కూలు టీచర్లకు ప్రాథమిక శిక్షణ అందించింది. ఒక పేరెన్నిక గన్న ఫ్రైవేటు బోర్డింగు స్కూలు యాజమాన్యం కోరిక మేరకు అక్కడ పనిచేస్తున్న టీచర్ల కొరకు మానవతా విలువలలో విద్యాబోధనపై శిక్షణ కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేసింది. ఈ కార్యక్రమంయొక్క ముగింపు సమావేశానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శి నేపాల్ సత్యసాయి సంస్థ నిర్వహిస్తున్న సేవా కార్యక్రమాలను వేసేళ్ళు శ్లాఘించారు.

ఇంతేగాక, సాయి సంస్థ జనవరి - ఏప్రిల్ మాసాల సదుమ నిర్వహించిన మెడికల్ క్యాంపులద్వారా 3000 మంది లబ్ధి పొందారు. అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం నాడు నిర్వహించిన వైద్యశిబిరంలో 500 మహిళలకు

పరీక్షలు నిర్వహించి మందులు పంపిణీ చేశారు. పలుచోట్ల రక్తదాన శిబిరాలు నిర్వహించి 400 పింట్ల రక్తాన్ని సేకరించారు. ఇరువురు పేద రోగుల గుండె ఆపరేషన్లకు అయిన ఖర్చును నేపాల్ సత్యసాయి సంస్థ పూర్తిగా భరించింది. మరో ఐదుగురు హృద్రోగులకు శస్త్ర చికిత్స నిమిత్తం ఆర్థిక సహాయం అందించింది.

నేపాల్‌లో త్రాగునీటి ఎద్దడి తీవ్రంగా ఉన్న కొన్ని మారుమూల ప్రాంతాల్లో అంతర్జాతీయ సత్యసాయి సంస్థ త్రాగునీటి సరఫరా పథకాలను చేపట్టింది. 2013 అక్టోబరు 20వ తేదీ అవతార ప్రకటన దినోత్సవ సందర్భంగా శంకుస్థాపన చేసిన ఒక మంచినీటి సరఫరా పథకానికి 2014 జూన్ 7వ తేదీన ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. ఒక కొండ ప్రాంతంలో సత్యసాయి వలంటీర్లు 1,214 రోజులపాటు శ్రమదానం చేసి పన్నెండు వేల మీటర్ల పొడవున పైప్ లైను వేసి 335 కుటుంబాలకు త్రాగునీటి సౌకర్యం కల్పించారు. స్థానికులు కూడా స్వచ్ఛందంగా ఈ సేవాకార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ఇప్పుడా గ్రామం సాయినామంతో మారుమ్రోగుతోంది. 2014 మార్చి నెలనుండి గ్రామంలో భజన కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నారు. భగవాన్ దివ్యాశీస్సులకు నిదర్శనంగా ఇటీవల స్థానిక సాయి సెంటర్‌లో భగవాన్ ఫోటోనుండి విభూతి వర్షించింది.

- శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

సర్వకర్మ భగవత్ప్రీత్యర్థం

సాధనలలో సేవ చాలా ప్రధానమైనది. ప్రతి ప్రాణియందు దైవము కలదని విశ్వసించి అందరినీ ప్రేమించాలి. 'నేను సేవ చేస్తున్నాను' అనే అహంకారమును చంపుకోవాలి. ఆ భావం ఉన్నంతవరకు అది సేవ అనిపించుకోదు. 'సర్వకర్మ భగవత్ప్రీత్యర్థం' అనే భావశుద్ధితో చేసే సేవలే నిజమైన సేవలు. ఎందరెందరో ఎన్నో సేవలు చేస్తున్నారు. కానీ, ఎవరికో సేవలు చేస్తున్నామన్న భావం వాళ్ళకి ఉండటంచేత వాళ్ళకి సేవాఫలితం దక్కటం లేదు. తనను తాను మరచి చేసిన సేవలను భగవంతునికి అర్పించినప్పుడే అది నిజమైన సేవగా రూపొందుతుంది. ఎంత చిన్న సేవ అయినప్పటికీ భగవత్ ప్రీత్యర్థం అన్న భావంతో ఆ సేవ పునీతమై సత్ఫలము నందిస్తుంది.

- డా.డా

మనసు స్వాధీనం

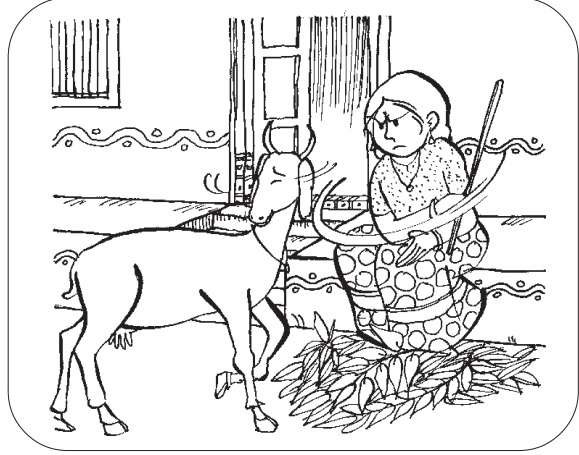
పూర్వం ఒక రాజు ఒక విచిత్రమైన ప్రకటన చేశాడు. తన రాజ్యంలోని గ్రామస్థులందరినీ పిలిచి తలా ఒక మేక నిచ్చి, “బాగా పెంచండి” అని ఆజ్ఞాపించాడు. అయితే దీనితోబాటు ఒక విచిత్రమైన షరతును విధించాడు.

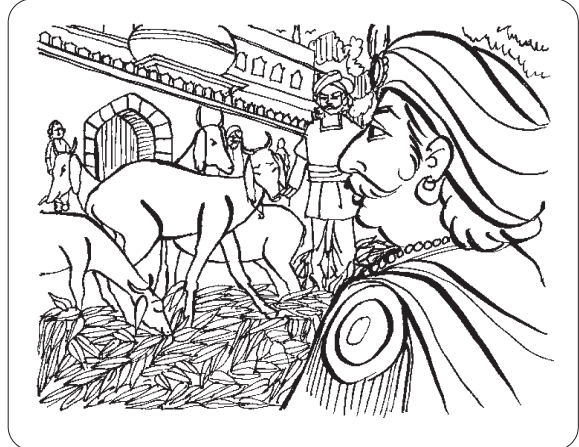
“మేకలను బాగా సాకండి. నేను నిర్ణయించిన కాలానికి వాటినిక్కడకు తోలుకొని రావాలి. అప్పుడా మేకలు ఆకులను తినకూడదు. ఈవిధంగా పెంచిన వారికి పదివేల రూపాయలు బహుమాన మిస్తాము” అని ప్రకటించాడు.

గ్రామస్థులందరూ ఈవిధంగా అనుకున్నారు, “బాగా మేపితే మేకలు ఆకుల నెండుకు తింటాయి! బాగా మేవుదాం” అని డబ్బు బాగా ఖర్చు చేసి ఒకరి మీద ఒకరు పోటీపడి మేకలను పెంచడంలో నిమగ్నులైనారు.

ఒక అమ్మాయి మాత్రం ప్రతి రోజు తన మేక ముందర ఆకులు ఉంచి అది ఆకులను అందుకునే

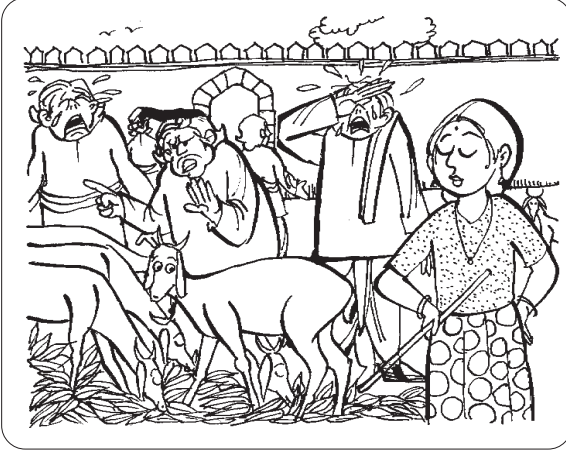
సమయంలో దాని మూతిపైన కొట్టేది. ఇంకేదో ఆహారం అందించేది. ఆ మేక కొన్ని దినాలకు ఆకుల జోలికి పోవడం మానేసింది. వాటివైపు చూడడమే మానేసింది.

రాజు నిర్ణయించిన గడువు పూర్తి అయింది.

అందరూ తమ మేకలను తోలుకొని రాజభవనం చేరుకున్నారు. ఒక ప్రదేశంలో బోలెడు ఆకులు కుప్పలుకుప్పలుగ పోసివున్నాయి. ఆ ఆకులను చూడగానే ఆ మేకలన్నీ వాటివైపు పరుగెత్తాయి. ఆవురావురుమంటూ తినటం ప్రారంభించాయి.

ఒక మేక మాత్రం ఆకులవైపు చూడకుండా తన యజమానురాలైన ఆ అమ్మాయి చేతిలో ఉన్న కర్రను చూస్తూ నిల్చుంది. రాజుగారు ఆ అమ్మాయికి పదివేల రూపాయలను బహుమానంగా ఇచ్చి పంపారు.

ఈ కథలోని అంతరార్థ మేమిటి? మనస్సును, ఇంద్రియాలను ఏవిధంగా అరికట్టుకోవాలో చెప్తుంది

ఈ కథ. మనస్సును స్వాధీనం చేసుకోవటానికి అభ్యాసం అవసరం. దానిని ఇచ్చవచ్చినట్లు పోనియ్య రాదు. అర్జునుడంతటివాడు శ్రీకృష్ణునితో “చంచలం హి మనః కృష్ణ” అని మొరపెట్టుకున్నాడు.

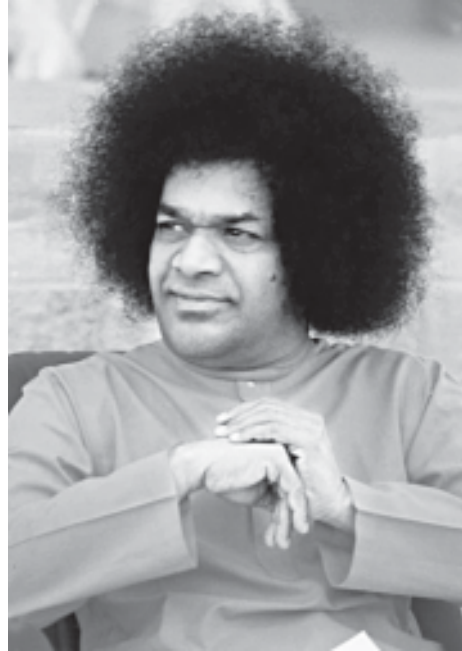
- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

బంధ మోక్షాలకు మనస్సే కారణం

ఒక గది తలుపుకి తాళం కప్ప వేసి ఉంది. తాళం చెవి తాళం కప్పలో పెట్టి కుడివైపుకి తిప్పితే తాళం కప్ప తెరుచుకుంటుంది. ఎడమవైపుకి తిప్పితే తాళం కప్ప మూసుకుంటుంది. అలాగే మన హృదయమనే తాళం కప్పకి మనస్సనే తాళంచెవి పెట్టి ప్రకృతివైపుకి తిప్పితే లౌకిక మోహములలో బంధితులమవుతాము, పరమాత్మవైపు తిప్పితే లౌకిక బంధములనుండి విముక్తులమవుతాము. అందుచేత మనం ప్రాపంచిక మోహ బంధములలో ఇరుక్కుపోవటానికి, మోహ బంధములనుండి బయటపడటానికి మన మనస్సే కారణం.

- బాబా

వేదపురుషుని సన్నిధిలో వేదపురుష సహజాన యజ్ఞం

Date of Publication 23rd September

గోకులాష్టమి ఉత్సవం

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ కార్యక్రమం

యురోపియన్ భక్తుల సంగీత విభావరి

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

దేహం దేవుని ఆలయం

“దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః” దేహియే దేవదేవుడు. అట్టి దైవస్వరూపమైన దేహికి దేహమే ఆలయం. ఒక వైద్యుణ్ని చూడగానే మన రోగాలు, ఒక లాయర్ ని చూడగానే మన కేసులు జ్ఞాపకమొస్తాయి. దేవాలయాన్ని చూడగానే దైవం జ్ఞాపకమొస్తాడు. దైవం జ్ఞాపకం రాగానే మనలోని దుర్భావములు అదృశ్యమై, సద్భావములు ఉద్భవిస్తాయి. అందుకే మన ప్రాచీనులు ప్రతి గ్రామములోనూ ఎత్తయిన గోపురాలతో దేవాలయాలు నిర్మించారు. దేవుడు మనకి కనబడి దేవాలయాన్ని చూపడు, దేవాలయమే మనల్ని ఆకర్షించి దైవాన్ని చూపుతుంది. ప్రతి దేవాలయం సర్వశక్తి సమన్వితమైన దైవాన్ని సందర్శింపజేసే పవిత్ర పుణ్యక్షేత్రం. అందువలన ఏ వ్యక్తిని చూసినా అతని దేహంలో దేహియనే దైవం ఉన్నాడన్న సత్యాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించి ప్రతి వ్యక్తినీ ప్రేమించాలి.

- బాబా